

KOMMUNISTISK POLITIK

400.000 DEMONSTREREDE I LONDON
MOD IRAK-KRIG DEN 28. SEPTEMBER

NO BLOOD FOR OIL!

Nr. 20

6. årg.

2002

**12. oktober -
25. oktober**

Støttepris 12 kr.

TEMA: BUSH DOKTRINEN - NATIONAL SECURITY STRATEGY

- Bush-doktrinen: International junglelov s. 2 ● Investering i liv og omsorg s. 3 ●
Forlig om arbejdsmarkedsreform s. 4 ● 2. oktober: 30 år EF/EU s. 5 ●
Danmarks krig i Afghanistan s. 6 ● Fredskonference: Udtalelse s. 7 ●
Socialdemokratisk platform: Duer ikke! s.8 ● Ingen krig mod Irak s. 10 ●
Facetter af det danske liv s. 12 ● Havnekonflikt USA s. 14 ● Afrikansk krig s. 15 ●
Amiri Baraka: Nogen sprængte Amerika i luften s. 16 ● Bush-doktrinen s. 18 ●
Debat s. 22 ● Med åben pande s. 24

Bush-doktrinen: international junglelov

For nogle uger siden offentliggjorde den amerikanske regering et dokument kaldet *National Security Strategy*. Over 32 sider udvikles hele den nye imperialistiske strategi, som er blevet udviklet af høgene i Pentagon og i Bush-lejren op gennem 90'erne. Det er Bush Srs 'nye verdensorden' tilpasset det 21. århundrede: Strategien for amerikansk verdensherredømme – militært, økonomisk, politisk. Baseret på Zbigniew Brzezinskis og hans elever Wolfowitz og Libbys imperiebygnings-teorier. Med andre ord det amerikanske fascistiske ultrahøjres drømme gjort til officiel amerikansk politik: USA vil ikke tåle nogen stormagtskonkurrent, nogen udfordrer af sit herredømme. USA tiltager sig ret til at angribe hvem som helst, hvor som helst, der sætter sig imod USA's interesser (f.eks. under påskud af 'krig mod terrorisme'). Den proklamerer USA's ret til i modstrid med al international lov at gennemføre forebyggende krige og krigshandlinger (*pre-emptive strikes*). – altså åben aggressionskrig. Den udelukker ikke førsteslag med atomvåben. Og den sætter USA og USA's globale hærstyrker, der de fakto har besat en stor del af verdens lande med militærbaser, i en kategori for sig selv: uden for internationale retsregler, bl.a. gennem en total afvisning af Den Internationale Straffedomstol (ICC).

Den gennemgår samtidig den konkrete politik overfor en lang række lande og konflikter og fremlægger USA's ønske om at gøre NATO til en aggressiv slagstyrke på globalt plan under amerikansk kontrol.

Dette dokument betegnes som Bush-doktrinen. En australsk journalist har træffende kaldt det en opskrift på amerikansk verdensdiktatur.

Krigen mod Irak skal være prøvekluden for den ny strategi. Som den tidligere våbeninspektør i Irak Scott Ritter (nu en indædt modstander af en krig mod Irak) skriver i en artikel i *The Guardian* (7.10):

"Kendsgerningerne er, at denne krise mellem Irak og USA drejer sig om mere end blot spørgsmålet om fjernelse af et regime. Den repræsenterer den første prøve på virkeliggørelsen af en ny amerikansk national sikkerhedsstrategi, der blev publiceret sidste måned, og som fremsætter en doktrin

for unilateral aktion, der drager fordel af amerikansk militær og økonomisk magt til at opretholde USA som den eneste supermagt, og til at påtvinge resten af verden vor vilje, endog i form af forebyggende militær aktion. Denne strategi er en afvisning af multilateralisme, en tilsidesættelse af alle begreber om international lov.

Denne nye Bush doktrin for amerikansk ensidighed oses af imperialistisk magt, altså selve den magt, som amerikanere udkæmpede en revolution imod for mere end 200 år siden."

Ved en høring på Christiansborg den 8. oktober med en anden internationalt kendt modstander af krig og sanktioner mod Irak, den tdl vicegeneralsekretær for FN Hans von Sponeck udtrykte SFs Villy Søvnald situationen nogenlunde sådan: *'USA's regering vil lade jungleloven, den stærkes ret, herske i internationale forhold. Det vil være ødelæggende for FN, for hele det internationale aftalesystem og international ret'*

Den realitet, alle bestræbelser for at skabe 'en bedre verden' må tage udgangspunkt i, er den amerikanske supermagts faktiske styrke og dominans og dens strategi for et totalt amerikansk verdensdiktatur. Det vil sige i kampen mod den amerikanske imperialisme, det 21. århundredes største trussel mod fred, sikkerhed og social fremgang. Ikke i forhåbninger eller naiv tiltro til internationale konventioners betydning og den amerikanske supermagts vilje til at overholde den. Den amerikanske regering vil ikke overholde noget som helst, der ikke passer den. Det giver Bush-doktrinen klar besked om.

Modstanden mod USA's krig mod terror og dens konkrete krige – med dansk bistand – må også tage udgangspunkt i denne realitet. EU er ikke noget alternativ. FN er under amerikansk pres og dominans og ude af stand til at forhindre amerikansk solo- og bersærkerang. NATO spiller en vigtig rolle i denne strategi. Det er på denne baggrund en linje for modstand må udvikles, som svarer til realiteterne og kan mobilisere det afgørende nødvendige: den brede folkelige modstandsbevægelse mod USA-imperialismen og dens verdensorden.

Redaktionen 8. oktober 2002

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis
KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
**APK's Homepage/
Netavisen:**
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 18. oktober 2002

Investér i liv og omsorg - ikke i krig

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

Milliarddyre danske F16-jagere spyrrild over Afghanistan. Danmark er i krig, og hvis koldkrigere som Fogh Rasmussen og major Helge Adam Møller ikke bliver stoppet, så deltager Danmark snildt i den truende amerikanske aggression mod det irakiske folk, der har lidt så mange år under USA's dirigerede FN-sanktioner til en pris af mere end 1 million døde, heraf mere end ½ million børn.

Det socialdemokratiske oppositionsparti er reelt ikke bedre. Fjerner vi sløret lidt, så står Nyrups ord efter 11. september tilbage: *"Vi støtter amerikanerne hele vejen igennem"*.

Medens hele den militære aggression udvikler sig og forberedes konkret, angribes den sociale velfærd over en bank. Almindelige mennesker skal betale i dobbelt forstand: både de, der bliver udsat for krigens rædsler, og de, der får lov til at betale for en sådan militarisering og nedskæringspolitik.

Ret ind til højre, og betal ved Kasse I! Det skal være løsningen ifølge Fogh og Co.: forringet uddannelse, forringede forhold for børnene i børne- og fritidspasning. Unge på efterskole er spild af tid, det skal kun være for problembørn. Hetz mod de arbejdsløse i stedet for job. Osv.

"Pas dig selv" synes den overordnede parole at være.

Finansloven for 2003 følger den samme sorte og ødelæggende kurs som sidste års finanslov, der udløste store protester i mange dele af samfundet. Den er en opprioritering af militær og erhvervsliv på bekostning af de sociale udgifter. Den er en omfordeling til de rige på det store flertals bekostning.

I forhold til de ældre udbredes myterne om ældrebomben, at vi ikke har råd til alle de ældre, der er nødt til at blive skåret ned her. Både et bedrag og en uforsømmethed.

Hospitaler skal centraliseres i mastodonter, de mindre sygehuse sælges fra - og lur os ikke, om der her igen

(måske endda i de selv samme lokaler) udvikles specialsygehuse, betalingshospitalet, hvor de, der har pengepungen i orden, vupti kan springe ventelisten over.

Også de arbejdsløse ser ud til fortsat at skulle undgælde. Udviklingen af et omfattende arbejdskorps af slavearbejdere - dvs. arbejdere uden rettigheder - har taget fart. Farum kommune har stillet sig i spidsen, og en hær af kommuner er fulgt efter. Her produceres arbejde til langt under overenskomsten. På trods af at det er ulovligt i forhold til gældende lov, kan det ikke stoppes uden kamp. Regeringen lægger tilmed med sin nye arbejdsmarkedsreform op til at lovliggøre dette misbrug af aktiverede.

Enhver regering, der baserer sig på monopolernes EU - som nogle nu officielt vil have til at hedde 'Europas Forenede Stater' - og EU's fortsatte udvikling med dets krav om privatisering, nedskæringer, vil være en asocial nedskæringsregering.

Enhver regering, der følger USA's terrorkrigsdiktater, vil være en militaristisk oprustningsregering.

Sådanne regeringer - som Foghs - der forsøger at vælte byrderne over på almindelige mennesker, kan ikke undgå at høste storm.

Det er da også det, der er under opsejling. Intet tyder på, at højreregeringen stopper lidt op. Reaktionen vil marchere videre - hvis vi ikke sætter en stopper for det.

Over hele Danmark har vi set en omfattende modstand mod nedskæringerne i amter og kommuner, der er en konsekvens af Foghs politik.

Vi må sige Nej til EU og til dens krav om privatisering og nedskæringer.

- Vi må sige Nej til EU og dens opbygning af en Europa-hær, som med stor tysk deltagelse er under udvikling og sættes ind for euroen rundt omkring i verden. Det er virkeligheden: Den EU-stat, der her 30 år efter folkeafstemningen 2. oktober 1972 adskillige gange af tilhængerne for at berolige modstanden blev erklæret stendød som politisk union eller statslignende samarbejde, er ved at blive Europas Forenede Stater, reelt og formelt.

Her op til EU topmøderne må det siges helt klart: **Danmark må ud af EU - jo før jo bedre.**

Man må konstatere, at der er en uhyggelig sammenhæng i tingene:

Når man siger krigspolitik og EU-politik, ja så hænger der en hel hale efter med privatiseringer, nedskæringer, terrorlove, der undergraver demokratiske rettigheder, og et slavearbejdsmarked uden rettigheder. Militarisering i stedet for social udvikling.

Men de fleste danskere siger med os:

Investér i liv og omsorg - ikke i krig.

Vi ønsker ubetinget, at højreregeringen møder storm, men vi har ikke glemt, at den tidligere socialdemokratiske regering også var en krigs- og EU-regering og gerne vil være det igen. Vi ønsker, at højreregeringen falder, fordi modstanden mod krig, EU og krise vokser sig så stor at den ikke kan regere.

**Nej til sociale nedskæringer
- Fælles kamp mod kapitalen**

APK

5. oktober 2002

Bredt forlig om arbejdsmarkedsreform

Regeringen har indgået det første brede forlig, siden den kom til. SF og Enhedslisten er de eneste, der undlod at indgå i forliget. Socialdemokratiet har valgt at indgå på lige fod med Dansk Folkeparti i forliget. Forligets bredde er i sig selv en sejr for VK-regeringen, der dermed kan hævde at have punkteret myten om regeringens blokpolitik.

Indholdet i forliget er imidlertid den vigtigste sejr for regeringen; - og et voldsomt principielt angreb på alle arbejdsløse og deres rettigheder. Formålet er blandt andet at spare penge til aktivering. Staten sparer til næste år 350 millioner kroner, hvilket stiger til 500 millioner kroner i 2004.

- Rådighedsreglerne bliver strammet, så dagpengemodtagerne tvinges over på kontanthjælp:

- Ledige skal fra første dag være klar

til et "rimeligt" arbejde

- Ledige skal aktiveres efter seks måneder

- Personlig kontakt til den ledige mindst hver tredje måned

- Alle under 30 år kan som hovedregel ikke få dagpenge eller kontanthjælp under uddannelse

- Alle ledige omfattes af et individuelt tilpasset kontaktforsøg

Vejen ud af dette mistillidssystem har to udgange: Man kan erhverve sig et job i konkurrence med hundredtusinder andre; eller man tvinges på kontanthjælp. Hovedparten tvinges på kontanthjælp, hvilket hjælper på ledighedsstatistikkerne, der kun omfatter dagpengemodtagerne. Forligsteksten dikterer kontanthjælpsmodtagerne til en indkomstnedgang på op mod 1.250 kr. om måneden (for ægtepar 2.500 kr.) fra

2004.

Ifølge den socialdemokratiske arbejdsmarkedspolitiske ordfører, Jan Petersen, var det vigtigt at være blandt forligspartierne for at søge indflydelse, idet han vurderer, at SD har kunnet luge ud i de mange optræk til nye angreb på ledige.

Ole Sohn (SF) mener, at reformen afspejler regeringens hidtidige politik:

- *Det her er en regulær liberalistisk tankegang. Tanken er, at bare det bliver surt nok, så tager folk arbejde. Men der er ingen ledige job. Der er en lige linie i regeringens politik overfor fagbevægelsen. Fra deltidsloven og frem til forslaget om forbud mod eksklusivaftaler; det er et led i samme plan.*

SiD og en række andre faglige organisationer tager klar afsand fra forliget.

De uddannelsessøgende:

Besparelserne væk!

Finansloven medfører endnu engang besparelser på uddannelsesområdet. Derfor var elever og studerende på en lang række uddannelsesområder, fra folkeskolerne til tekniske skoler og universiteterne, samlet på Rådhuspladsen torsdag den 3. oktober. I tusindvis.

Omkring 10.000 (der opgives tal op til 15.000) elever og studerende deltog i protesten i København. Fra talere lød slagord som "*Studerer i flok - vi har fået nok!*", samt krav om, at besparelserne skulle tages af bordet.

Efter en række talere på Rådhuspladsen gik demonstrationen i samlet trop til Christiansborgs Slotsplads, hvor endnu en række talere fortalte om finanslovens negative konsekvenser på uddannelsesområdet.

En Ph.d.-studerende fra Københavns Universitet forsøgte at give et bud på, hvordan man kunne få regeringen til at lytte. Man skulle bruge verbal vold - imod den "profant monoteistiske voldsteknokratiske regering".

Men det var tydeligt at forsamlingen ønskede at udtrykke sin harme over regeringens fortsatte nedskæringspoli-

Politiet sagde 2-3.000 - billederne siger noget andet

tik, der igen rammer de svageste grupper hårdest. Derfor lød det da også igen og igen fra talerstolen, at vi bliver nødt til at stå sammen for at gøre en forskel. Og demonstranterne svarede med bifald og klapsalver.

Finansminister Thor Petersen - ham der

som direktør for Jysk Rengøring (nu opkøbt af ISS) var direkte involveret i Farummodellens udvikling under Peter Brixtofte - vil i de kommende dage modtage en hel stribe postkort med en nydelig ung mand med et skilt på forsiden, hvor der står:

Se næste side

2. oktober 1972:

30 år siden folkeafstemningen om EF

Danskerne blev truet og lokket ind i EF, som tilhængerne kaldte et udbygget økonomisk frihandelsområde. Nu skal det hedde 'Europas Forenede Stater'.

Politikere, medier og pengestærke monopoler sikrede et ja - men afstemningskampen lagde også grunden til den langvarige og seje modstand mod EU, der for længst er blevet en politisk union.

Netop på årsdagen for den danske folkeafstemning for 30 år siden holdt formanden for EU's forfatningskonvent, den tidligere franske præsident Valéry Giscard d'Estaing, en tale i Brügge, hvor han proklamerede, at den Europæiske Union officielt bør hedde 'Europas Forenede Stater'.

Konventet er i færd med at udarbejde en grundlov for den Europæiske Union, som forudses besluttet i 2004. Nu er også navnespørgsmålet blevet rejst:

'Dette lingvistiske spørgsmål er ikke irrelevant, for navnet har en symbolsk kraft, som giver den enkelte borger mulighed for at identificere sig med det enestående europæiske projekt og dets ambitioner,' sagde Giscard d'Estaing.

Og det vil da også være af betydning. Det vil formalisere, hvad den Europæiske Union rent faktisk allerede er blevet: Europas Forenede Stater. Det, som EF-modstanderne for 30 år siden

advarede imod. Det, som de ledende tilhængere og deres partier og presse konsekvent har løjet om gennem 30 år.

Ved 25-året skrev Kommunistisk Politik blandt andet:

”Med EF, og i særdeleshed med det indre marked fra 86 og videre med Maastricht- Unionen i 92, fik kapitalen en styrke, som de lige i disse år 25 år efter bruger med fuld kraft til at sætte deres krav igennem i alt : Ned med kollektiviteten, ned med kæmpende fagforeninger, ned med solidariske offentlige velfærdssystemer, ned med fast aftalt arbejdstid, ned med fast aftalt løn, ned med understøttelsen, ned med pensionerne, ned med det offentlige hospitals- og sundhedssystem. Ned i skidtet med arbejderklassen, med de unge, med de gamle, med kvinderne, med de små næringsdrivende.

Det er på tide at få dem stoppet. Lad os bruge jubilæumsåret til at genrejse både gamle og helt nye modstandskræfter.

Sten Gade hykler, når har påstår at

VIGTIGT!!

Lad Dem ikke misbruge af yderliggående socialistiske eller udemokratiske kræfter!!

Et **NEJ** styrker disse kræfter!

Et **NEJ** betyder helt klart: stagnation, arbejdsløshed og isolation.

Et **JA** sikrer demokratiets udvikling og fortsat økonomisk vækst for DANMARK

Et **JA** betyder tæt samarbejde med Europas dygtigste nationer!!

Spil ikke ping-pong om DANMARKS fremtid - for så bliver der ingen....

stem JA

- til en dynamisk fremtid

EN KREDS AF ADELJØDERE OG FUNKTIONÆRER I NORDJYLLAND

venstrefløjen vil blive for EU. Det vil gå lige omvendt, bredere og bredere folkelige kræfter, flere og flere unge og arbejdere vil støtte modstanden mod Europastaten.”

Modstanden er ikke blevet mindre. Siden da sagde danskerne Nej til euroen. Og nu gælder det om at få Danmark helt ud af Europas Forenede Stater.

-pp

Kære Thor

I anledning af din nye finanslov vil jeg gerne takke dig for ...

På bagsiden opregnes årsagerne til taknemmeligheden:

At jeg slipper for at se mine lærere i alle timerne.

At jeg kan gå i skole med tømmermænd hver dag.

Der sker alligevel ikke så meget.

At jeg lærer at bruge albuerne

- når vi er 30 om en computer

Man kan selv tilføje yderligere gode

Kære Thor?

grunde.

Demonstrationen var arrangeret af initiativet RÅSTOF, en bred vifte af elev- og studenterorganisationer, som samler alle de store organisationer.

Også en lang række andre steder i landet blev der gennemført aktioner og protester. I Odense har man et forældrepøblem: Ca. 2.000 elever, gymnasister og studerende demonstrerede den 4. oktober foran rådhuset. Nogle af dem smed æg mod rådhuset!

-lv

Danmark igen i aktiv krig i Afghanistan

Mens Fogh-regeringen lurepasser i spørgsmålet om en krig mod Irak, optrappes den danske krigsdeltagelse i Afghanistan. Danske F16-fly sættes ind i omfattende operationer - under amerikansk overkommando.

- Vi er i krig. Anderledes kan det ikke udtrykkes. Når vi sender vore fly af sted dag og nat, så det er en kendsgerning, at Danmark er i krig, siger oberstløjtnant Anker Koch, øverstkommanderende for de danske styrker på basen uden for Kirgistan's hovedstad Bishkek, til Morgenavisen Jyllands-Posten.

Anker Koch oplyser ikke, hvor længe det danske luftvåben vil føre krig i Afghanistan.

Danmark er igen aktivt i krig i Afghanistan. Danske F16-jagerfly lastet med missiler og laserstyrede bomber i samme kategori, som anvendes af det amerikanske luftvåben, sættes nu ind mod mål i Afghanistan, der er

udvalgt af den amerikanske krigsledelse. 150 danske soldater på Ganci-basen i Kirgistan er afsat til dette formål. De danske krigsfly erstatter blandt andet franske Mirage-jagere - og er med til at frigøre amerikanske fly til den af USA planlagte krig mod Irak.

De danske F16-jagerfly angriber fra de amerikanske baser, der er opbygget i Kirgistan. Tidligere har et dansk mine-rydningshold og et kontingent soldater fra Jæger- og Frømandskorpset deltaget i hemmeligholdte operationer på landjorden i Afghanistan. Også krigsskibet Niels Juel og andre fly har været aktive i forbindelse med krigen. Tre danske soldater fra minerydningskorpset blev dræbt ved en eksplosion i den afghanske hovedstad Kabul i marts måned.

Det er ifølge DR-Nyheder første gang, det danske flyvevåben deltager i egentlig angrebskrig. Det gjorde det nu

Manas Kirgisistan:

Dansk mandskab klargør F-16 til mission

også i krigen mod Jugoslavien i 1999. DR-Nyheder påpeger, at dette er et brud med en langvarig dansk tradition om kun at deltage i "bløde" aktiviteter.

I et brev til de skandinaviske udenrigsministre understreger den finske læge Froberg, at de mange civile i Afghanistan har mistet livet fordi det angribende vestlige militær har anvendt "klassiske masseødelæggelsesvåben".

Det er dem Danmark nu lader regne ned over Afghanistan.

Nok med TV2's pro-israelske nyhedsdækning

I forbindelse med Boykot Israel-kampagnens landstræf i Odense den 28. september blev der afholdt en kort demonstration foran TV2 ved Kvægtorvet i Odense, hvor en protestskrivelse mod de danske mediers og ikke mindst tv's dækning af konflikten blev overrakt.

Det hedder bl.a. her:

De danske medier er pro-israelske, det er der ikke mange, der kan være i tvivl om.

Oftest fremstilles konflikten (hvis man er heldig) som en konflikt mellem to ligeværdige parter, som ikke kan blive enige. Der skjules og forties, at det drejer sig om en besættelse, som er

enestående ved, at den endnu aldrig har fået konsekvenser for Israel efter 35 års besættelse og ignorering af gentagne FN-resolitioner.

Dette bliver der aldrig virkelig boret i.

At Danmark støtter besættelsen med militær udrustning, som Terma i Århus, der leverer udstyr til F16-jagerfly, eller Group4Falck, der deltager i besættelsen med våben i hånd i de illegitime bosættelser, er ikke specielt interessante synspunkter, der skal følges helt til dørs.

TV2 har gennem tiden vist, at de er særlig ekstreme og slet ikke lever op til alsidighedsdækning, når det gælder Israel-Palæstina-konflikten.

Vi vil opfordre TV2 til at leve op til

en alsidig dækning i Mellemøsten. En dækning, som formidler sammenhængende synspunkter fra dem, der nu i årtier har lidt under den israelske besættelsesmagts vold og terror.

Se også udtalelsen fra landstræffet på s. 22

Folkelig mobilisering og civil ulydighed

Udtalelse fra Fredskonferencen 28.-29. september 2002

Fredskonferencen i TiB, Valby, indkaldt af Stop Terrorkrigen, vedtog følgende udtalelse:

Løfterne og håbet om en fredelig verden er forsvundet, og permanent krig er blevet sat på den globale dagsorden i form af George W. Bushs og USA's 'krig mod terror'.

Efter den 11. september 2001 har oprustning og militarisering sat nye rekorder. Aldrig har verdens førende militærmagt USA's krigsbudget været større. Milliarder og atter milliarder af dollars bruges på udviklingen af nye våben af enhver art for at sikre USA's militære overlegenhed som verdens eneste supermagt, indbefattet en ny generation af atomvåben, de såkaldte 'mininukes'. Med det såkaldte 'missilskjold' søger det at beherske verdensrummet militært.

USA's regering har udviklet en ny militærdoktrin, som vil tillade det at angribe ethvert land, det måtte ønske, med lammende slag. Brugen af atomvåben udelukkes ikke. Samtidig har USA opsagt hidtidigt gældende våbentraktater.

Verden er blevet et farligere sted. Oprustningsbølgen trækker sine spor overalt. Atommagter som Indien og Pakistan har stået på atomkrigens rand. Efter den 11. september angreb USA Afghanistan for at vælte regimet der og indsætte sin håndplukkede regeringschef. 'Krigen mod terror' er blevet udbredt til lande som Filippinerne og Colombia, hvor fredsforhandlinger med oprørsbevægelser afløses af intensiveret borgerkrig.

USA, med Storbritanniens Tony Blair og Israels Ariel Sharon som følge, bevæger sig hastigt hen imod en ny storkrig mod Irak, der skal udskifte Saddam Hussein og indsætte en irakisk ledelse efter USA's valg.

En sådan krig vil være i dyb modstrid med international ret og FN's charter. Den vil være en katastrofe for den irakiske befolkning og for en nation, som allerede er i knæ. Mere end 1 million mennesker er blevet dræbt

som følge af USA's og FN's sanktioner, heraf mere end ½ million børn.

Der er samtidig grund til at frygte, at en sådan aggressionskrig af Israel vil blive benyttet til at cementere den ulovlige besættelse af de palæstinensiske områder i strid med FN's resolutioner og til at knuse forhåbningerne om en fri og uafhængig palæstinensisk stat.

Vi opfordrer til at slutte op om bestræbelserne for *at gøre den internationale aktionsdag den 26. oktober til en landsdækkende manifestation* for det klare flertal af danskerne, som er modstandere af en krig, under parolen 'Ingen krig mod Irak'.

Bryder krigen ud, slutter vi op om opfordringen til, at protesten samles den nærmest påfølgende aften kl. 20 foran rådhuset i byerne landet over - og vil bidrage til at udvikle **en massiv antikrigsbevægelse gennem ikke-voldelig folkelig mobilisering og civil ulydighed.**

Et særligt fokus vil freds- og solidaritetsbevægelserne sætte på dødens købmænd, som profiterer på krigene - såsom Terma, der leverer dele til F16-fly, som bruges af Israel mod palæstinenserne, og A.P. Møller, som har indgået en milliardkontrakt med Pentagon om fragt af våben i forbindelse med en ny Irak-krig.

Spørgsmålet om at forhindre dansk krigsdeltagelse er centralt. Det betyder modstand mod enhver form for direkte eller indirekte dansk støtte til en krig mod Irak eller andre dele af 'krigen mod terror' - politisk, militær, økonomisk, materiel - og beslutsom modstand mod udsendelsen af danske tropper under enhver form.

I forhold til udsigten til en ny krig mod

Irak rejser vi følgende krav over for den danske regering:

*** At en krig mod Irak bliver uden dansk deltagelse, militært, økonomisk og politisk.**

*** I dette efterår, hvor Danmark har formandskabet i EU, kræver vi, at den danske regering arbejder for at få EU til at advare Bush mod at begynde en ny krig!**

*** Den danske regering må virke for at FN får stoppet denne ulovlige krig.**

En krig mod Irak vil være i strid med international ret og et groft brud på FN's charter. Hvis FN's sikkerhedsråd under amerikansk pres sanktionerer en militæraktion, vil det fuldstændig undergrave FN's autoritet for fremtiden.

* * *

Vi, deltagerne på Fredskonferencen fra forskellige freds- og solidaritetsbevægelser, forpligter os også til at forstærke vores samarbejde og i videst muligt omfang koordinere aktiviteterne, i respekt for forskelligheden og mangfoldigheden. Den ny fredsbevægelse, som vokser frem i Danmark og internationalt, består af en mangfoldighed af politiske og sociale bevægelser med forskellige ideologiske udgangspunkter og målsætninger. Et samarbejde på den bredest mulige basis omkring konkrete aktioner og kampagner er en nødvendighed for at sikre den størst mulige udvikling af den folkelige modstand.

Deltagerne på Fredskonferencen vil arbejde for en sådan ny, bred og effektiv modstand mod oprustning og militarisering, mod en ny krig mod Irak og mod den 'krig mod terror', som udgør det største og farligste angreb på verdensfreden og udviklingen af en mere retfærdig og bedre verden.

København den 29. september 2002

Underskrevet af medlemmer af henved 20 landsdækkende og lokale freds- og solidaritetsorganisationer

Duer ikke! Duer slet ikke!

En socialdemokratisk platform for arbejdspladsernes kamp

Mens Socialdemokratiet indgår forlig mod de arbejdsløse og bistandsmodtagerne sammen med Fogh-regeringen, og mens LO formelt løsner båndene til Socialdemokratiet, har venstrekræfterne i fagbevægelsen det mere end svært med at finde frem til en platform for kamp mod kapital, stat og classesamarbejde.

Kommunistisk Politik har tidligere omtalt forløbet af det landsdækkende tillidsmandsmøde i Århus den 7. september og omtalte de vigtigste beslutninger i grove træk med en speciel vægt på resolutionen om kommende aktiviteter. Denne gang bliver den politiske udtalelse lagt under lup.

Det skal indledningsvis nævnes, at de godt 800 fremmødte tillidsrepræsentanter deltog på baggrund af initiativtagernes store retorik om kamp mod den borgerlige regering og dens politik. Det var med andre ord af et godt hjerte og med sund fornuft, at de drog til Århus, men hvad initiativtagerne ikke havde talt et ord om, var, at de skulle spændes for en venstresocialdemokratisk platform, som debattiden kun tillod at blive berørt af få indlæg.

Det store flertal, som stod bag vedtagelsen, kan således ikke tages til indtægt for at ville spændes for en socialdemokratisk regeringsvogn i endnu ni år.

Finn Sørensen, formand for bryggeriarbejderne og initiativtager, formåede også at lægge låg på denne debat, da han proklamerede, at alle er enige om, at kampen ikke drejer sig om at få Socialdemokratiet tilbage til taburetterne, hvorefter han proklamerede, at lige nu gælder det altså om fokus på den borgerlige regering.

Fagforeningernes fanemarch ved Rådhuspladsen 5. oktober.

Den politiske udtalelse vidner om, at det handler om et program, som Socialdemokratiet til næste valg kan læne sig op ad uden at få ømme tæer efterfølgende.

Det er karakteristisk for platformen, at den overhovedet ikke medtager de mest brændende og aktuelle krav, som arbejderklassen i dag står med, hvilket fra arrangørerne blev fejlet af bordet, idet det angiveligt ville splitte kampen. Det forholder sig stik modsat!

30 timers arbejdsuge på seks timer om dagen

Generelle høje lønstigninger og en mindsteløn på 110 kr. i timen

Bekæmp arbejdsløsheden, og fjern tvangsaktivering

Væk med begrænsningerne i dagpengeretten

Nej til misbruget af kontanthjælpsmodtagerne, som har krav på en høj fast ydelse

Fej Hovedaftalen og det arbejdsretlige system af bordet

Disse krav er med hensigt luget bort, selvom f.eks. det socialdemokratiske forlig om den ny 'arbejdsmarkedsreform' allerede lå i kortene, da konferencen blev afholdt.

En sådan – eller lignende – platform vil både kunne skabe enhed og mobilisere.

Det ved initiativtagerne godt, og de ved, at en kommende regering – lige så lidt som en borgerlig – kan eller vil opfylde disse rimelige krav, fordi EU

dikterer det modsatte, og S er som bekendt EU-tilhængere.

Derfor rummer resolutionen heller ikke ét ord om EU, dens konstante angreb på det kollektive aftalesystem og arbejderklassen.

Udtalelsen afdækker tillige en fatal mangel på kontanthjælpsmodtagernes interesser og forhold. Disse er kun for et fåtals vedkommende kontingentydere og er derfor ikke kun udstødt af arbejdsmarkedet og fagbevægelsen, men tilsyneladende også af den såkaldte "venstreopposition" i fagbevægelsen. De nævnes i bedste fald under en bred betegnelse under "ledige" eller i værste fald slet ikke. I hvert fald eksisterer deres urimelige situation eller deres retfærdige krav ikke i udtalelsen.

I dagene op til tillidsmandsmødet stillede arbejdsmarkedsministeren sig rent faktisk positivt over for ideen om, at bistandsmodtagere kan hensættes til, hvad der svarer til 30 kr. i timen for en lønmodtager.

Det rystede ikke initiativtagerne. Det flyttede ikke et komma i udtalelsen.

Andre vigtige grupper er udeladt. Det gælder indvandrere, der er udsat for en grov hetz, selvom det er erhvervslivet, der ikke vil åbne dørene for dem, så de har en chance for at blive integreret. Det gælder kvinderne, der på trods af, at ligestillingsloven har eksisteret i årtier, stadig ikke har ligeløn.

Fra arbejdsplads og fagforening

Kampen mod den borgerlige regering eller for bedre løn- og arbejdsforhold er i dag stækket af en lang række bindinger, som udtalelsen heller ikke tager livtag med. Disse problemer er kogt ned til kravet om fri forhandlingsret, hvis underpunkter ikke tager fat om nældeerne. Fredspligten skal fjernes. Arbejds(u)retten skal nedlægges. Alle de udemokratiske regler i forbindelse med afstemning til overenskomster skal ændres.

Intet bliver nævnt.

Kort fortalt er de politiske krav tilstrækkeligt udvandet, så selv det kongelige Socialdemokrati kan stille sig sympatisk an og efter et valg undslå sig med, at de ikke er i flertal i folketingsalen.

De foregående ni års socialdemokratiske ledede regering har lært os, at det heller ikke er til gavn for arbejderklassen. Omstødning af det danske folks Nej til EU, inddragelse af Danmark i krig, indgreb i overenskomster, reducere dagpengereetten fra syv til ét år, forring-

else af efterlønsordningen osv. har lært os, hvad vi kan forvente os fra den kant.

Initiativtagerne undlader ikke at bruge den samme retorik i udtalelsen, som når det gælder mobiliseringen til tillidsmandsmødet. Udtalelsen er krydret med smukke ord om solidaritet og sammenhold:

”Vi vil samle opbakning i befolkningen om en politik, der bygger på den enkeltes valgfrihed inden for rammerne af et solidarisk fællesskab. Vi vil et velfærdssamfund, som gennem en solidarisk omfordeling sikrer lige muligheder for alle med hensyn til arbejde, bolig og indflydelse på samfundets udvikling.”

”Det er fagbevægelsens ansvar – i et samarbejde med andre folkelige interesseorganisationer og arbejderpartierne – at fremme den solidariske vej. Vi vil udvikle en stærk og demokratisk fagbevægelse, som beskytter den enkeltes rettigheder og befolkningens indflydelse på samfundets udvikling. Det kræver nytænkning i fagbevægelsen fra

øverst til nederst, så medlemmerne kan se nytten af at engagere sig i det faglige arbejde. Uden medlemmernes og arbejdspladsernes aktivitet bliver der ingen ny politik.”

Retorikken er tomme ord fra faglige ledere, der i 90'erne fredede Nyrups angreb på arbejderklassen. Det var disse ledere, ikke mælede et ord til modstand, da Nyrup greb i ind storkonflikten i 1998. Det var de samme ledere, der klappede de faglige topforhandlere på skuldrene, når de gik til overenskomstforhandlinger, hvor de gentog deres forræderi over for arbejdspladsernes krav.

Det er nu disse ledere, der vil bane vejen for et Socialdemokrati ved næste folketingsvalg. Det er disse ledere, der i årtier har givet samme parti kunstigt åndedræt. Og som på konferencen dækkede over dets seneste skammelige forræderi mod arbejdsløse, bistandsmodtagere og alle arbejdende i form af det nu afsluttede forlig om den såkaldte arbejdsmarkedsreform.

-gri

Røde faner m.m. foran Christiansborg

4-5.000 deltog i protesten mod Fogh-regeringens politik foran Christiansborg lørdag den 5. oktober, sponsoreret af LO-Storkøbenhavn.

En af de største faneborge nogensinde af faner fra fagforeninger hele landet over blev opstillet hele vejen foran Christiansborg.

Formanden for LO-København og repræsentanter for lejerforeninger, miljøorganisationer, Attac m.fl. talte ind imellem grupper som Sweethearts og Small Talk.

Arrangementet var - på trods af højt humør - mærket af, at arrangørerne havde sat sig mellem flere stole, og ikke rigtig havde fundet ud af, hvad de ville med det. 'Fanerne luftes', stod der i de borgerlige medier. Og desværre med megen ret ...

Inde bag Christiansborgs mure var Socialdemokratiet nemlig i færd med at sikre sig deltagelse i forliget om en arbejdsmarkedsreform – på bekostning af alle arbejdende.

Uden ét kritisk ord mod S-toppen fra slotspladsen.

3-4.000 deltog i folkemødet ved Christiansborg den 5. oktober indkaldt af LO-storkøbenhavn og en lang række andre organisationer - et arrangement der ikke rigtigt vidste hvad det ville.

INGEN KRIG MOD IRAK!

Tale af Sammi Jawad, 'Stop sanktioner og krig mod Irak' ved protestdemoen mod A.P. Møller den 19. september

Vi er samlet her for at protestere mod A.P. Møller koncernen, der har underskrevet kontrakter med Pentagon om at transportere USA's krigsmateriale til Golfen. Vi protesterer mod, at A.P. Møller engagerer sig i USA's krigsmaskiner og tjener penge på andres fred og blod. Man kan godt tjene penge på en lovlig og menneskelig måde, som andre i det danske erhvervsliv har allerede gjort gennem FN's olie for mad-program.

Den amerikanske administration begrundet sin krig mod Irak med masseødelæggelsesvåben og demokrati.

Argumenter, som verdenssamfundet ikke er enig i og heller ikke tror på. Der er en bred modstand fra EU's lande med Frankrig og Tyskland i spidsen, fra Latinamerika, fra Afrika, fra hele Mellemøsten (som USA taler på vegne af) og ikke mindst fra befolkningerne – også i USA og Storbritannien.

Det Internationale Atom Energi-Agentur i Wien har sidste uge afvist Bush-regeringens påstand om masseødelæggelsesvåben og erklæret, at Irak udgør ikke atomar trussel. 95 % af Iraks såkaldte masseødelæggelsesvåben er allerede blevet destrueret i 1993-95. Dette faktum har de tidligere FN-våbeninspektører i Irak, amerikaneren Scott Ritter og svenskeren Rolf Ekéus, dokumenteret gennem deres våbeninspektion i Irak. Rolf Ekéus kommenterede i sidste uge USA's krig i BBC og sagde at *"krig mod Irak er en politisk dagsorden, som har ikke noget at gøre hverken med masseødelæggelsesvåben eller tilbagevenden af FN's våbeninspektører"*.

Den folkelige modstand af en krig mod Irak må ikke glemme FN's destruktive og altomfattende sanktioner mod Irak. FN's sanktioner mod Irak er faktisk en slags krig mod det irakiske folk. Den tidligere FN-chef i Irak Denis

Symbolsk nok fandt den første protest mod A.P. Møllers milliardkontrakt med Pentagon sted på pladsen foran Frihedsmuseet - direkte overfor en politispækket indgang til gigantkoncernens hovedsæde. Den var indkaldt af DKU og andre ungdomsorganisationer.

Halliday har kaldt FN-sanktionerne et folkemord mod det irakiske folk:

"Vi fører krig gennem FN mod det irakiske folk med frygtelige resultater, som er modstridende med Genève-konventionen. Vi rammer direkte den civile befolkning."

FN's sanktioner har slået over en million mennesker ihjel - ifølge UNICEF var 500.000 af dem børn. FN's sanktioner har gjort ca. 10 mio. irakere arbejdsløse og har ført landet ud i en elendig humanitær og økonomisk tilstand. Disse forhold er blevet dokumenteret af FN's folk, der har arbejdet i Irak.

USA's forventede krig mod Irak skal sættes i det rette perspektiv. Vi står ikke overfor en ny verden. Der er det samme gamle spil. USA skifter bare skræksce-nario fra kommunismens trussel og "ondskabens imperium" til masseødelæggelsesvåben og terrorismens trussel. Der er en tæt sammenhæng mellem det amerikanske imperium og den forventede krig mod Irak.

Denne krig handler ikke om Iraks våben, men om den irakiske enorme olieressourcer og en ny geopolitisk kort-opdeling af Mellemøsten. Det er en illusion at tro, at USA vil have stabilitet og demokrati i Irak eller andre steder i Mellemøsten. USA anvender

demokrati-argumentet til at fastslå sin herredømme globalt.

USA's udenrigspolitik er stadigvæk den samme, den er styret af USA's økonomiske interesser overalt i verden, gennem udbytning af 3. verden og ufortrøden støtte til militærdiktatorer i Latinamerika, Afrika og Asien som i Chile, i Guatemala, apartheid i Sydafrika og i Pakistan, Washingtons seneste militærdiktator.

Vi må se på, hvilken orden USA opretholder i Mellemøsten i dag. Sharons utallige massakrer på palæstinensere fik slet ikke Bush til at fremkomme med blot en enkel kritisk sætning i sin tale til FN's generalforsamling. Sharon skjuler ikke sin politik: Hans mål er en omfattende etnisk udrensning (såkaldt "overførsel") af palæstinensere fra Vestbredden.

Siden september 2001 er over 100.000 palæstinensere flygtet til Jordan, som konsekvens af Sharons systematiske fordrivelse af det palæstinensiske folk. Denne yderste farlige koalition mellem højre- republikanere i USA og militære eventyrere/ højrefløj i Israel er den reelle trussel mod verdensfreden - og ikke Irak.

USA eliminerer FN som organisation ved at stille ultimatum til FN's Sikkerhedsråd: Enten vedtages en krigsresolution, eller vi går enegang. USA tager reelt dermed FN og Verdenssamfundet som gidsel.

En krigsresolution fra FN's Sikkerhedsråd ville være uretfærdig og illegitim. Den ville krænke FN's charter og miskreditere hele FN.

Det er nødvendigt, at verdenssamfundet og FN presser en fredelig politisk løsning på den nuværende konflikt igennem.

Facetter af det danske liv

Brockdorff og Buch i Helligåndshuset

Victor Brockdorff: Alice

Victor Brockdorff: Børn Nørrebro

Maleren portrætteret mens han maler: Jørgen Buchs portræt af Victor Brockdorff fra 1980 kan ses i Helligåndshuset på Strøget, hvor de to 'socialistiske realister' Buch og Brockdorffs malerier er ophængt i forlængelse af hinanden som et effektivt punktum på en af de få nutidige maleriudstillinger, som virkelig er et besøg værd. De er sammen med fem andre gode kunstnere, som giver udstillingen både et fornemt helhedspræg og en stor alsidighed, forenet af kunstnerisk talent og fornem form- og farvesans: Evelyn Mittmann, Sara Nanna Buch, Pia Schiøll, John Ravn og skulptøren Anita Rørvig.

Brockdorff og Buch: de betydeligste socialistiske malere i deres respektive generation. Buchs portræt af den ældre malerkollega er lavet, mens Brockdorff var ved at male et portrætbillede af en række andre danske kunstnere, der deltog på den store maleriudstilling i Rostock – Biennalen – mens DDR endnu eksisterede. Der var mange unge danske (og nordiske) kunstnere med dér – fra en Kurt Trampedach til Jørgen Tang Holbek. Og fra den ældre generation selvfølgelig en Herluf Bidstrup.

- Victor var jo med i organisationsudvalget. Og han var glad for Biennalen. Det var også en god mulighed for at være sammen med de unge danske og nordiske kunstnere, som fik et særligt sammenhold der. Han elskede at være sammen med de unge, fortæller den afdøde malers kone Alice Brockdorff, der har stået for ophængningen af hans billeder i Helligåndshuset.

Brockdorff anerkendes selvfølgelig nu ikke bare som sin generations største socialistiske maler, men som en af generationens betydeligste i det hele taget. I vinter viste en stor udstilling på Arbejdmuseet et fint udvalg af hans værk – samtidig med at der blev udgivet en flot bog om ham.

Men sådan har det ikke altid været:

- Han blev jo forfulgt igennem mange år i Dan-

mark. Han kunne ikke male! Hans politiske billeder var ikke kunst, men propaganda. De værste blandt kunstkritikerne sammenlignede det med nazikunst, siger Alice Brockdorff og tilføjer:

- Den underlødige kritik tog Victor sig ikke af. Han malede det han ville. Og gennem hele livet var portrætter, landskaber og bylandskaber en fast del af hans produktion. For ham var socialistisk realisme ikke en bestemt slags billeder: Det væsentlige var optimismen, glade folk, farver – det var det budskab, han havde sit maleri.

Brockdorff fandt alligevel vej til den yngre generation.

Jørgen Buch husker endnu Brockdorffs oplæg om socialistisk realisme i maleriet på Kunstakademiet i 1969, hvor han studerede:

- Det var mens Søren Hjorth Nielsen var professor, og al realisme endnu ikke var fordrevet derfra, siger Buch.

Buch sprudler af anekdoter om Brockdorff og sine jævnaldrende kolleger. Realisterne i hans generation kom også under stærkt pres fra den borgerlige kunstkritik. I lange tider har kunsten skullet være nonfigurativ for overhovedet at blive anerkendt som kunst af kritikken og den styrende kunstelite. Den officielle anerkendelse lader også vente på sig i Buchs tilfælde.

Til gengæld taler malerierne for sig selv.

De fleste af Buchs billeder på udstillingen er fra en Italiensrejse i foråret. Firenze: bygninger og mennesker. Brockdorffs ophængning rummer bl.a. tre store bylandskaber fra København, nogle fine familieportrætter og havebilleder, og billeder fra da kunstneren og hans familie boede i en lille lejlighed på Nørrebro:

- Det er nogle facetter af det danske liv, siger Alice Brockdorff.

Det er samtidig nogle facetter af Brockdorffs eget liv.

KR

Victor Brockdorff: Ung mand med guitar

Victor Brockdorff: Gadebillede. København.

Daglejere

EU og den danske regering skal støtte den igangværende dialog mellem FN og Irak og forhindre, at USA sætter hindringer op for forhandlingerne.

Den danske regering har i kraft af sit EU-formandskab en unik position for at få EU til at forhindre USA's krig mod Irak og ikke støtte USA's linje.*

Den danske regering skal ikke deltage i USA's krig og skal i stedet lytte til befolkningen, der ikke ønsker krig mod Irak. Seneste meningsmåling her hjemme viser, at 53% den danske befolkning er modstander af USA's krig mod Irak.

Vi opfordrer den danske regering til at få EU til at advare Bush mod at starte en ny krig mod Irak.

Det irakiske folk har allerede lidt alt for meget af Golf-krigen i 1991.

Der er en stigende vrede og tegn på Duroligheder i snart sagt hver eneste hovedstad. Hele regionen kan meget vel bryde i brand, hvis USA's krig mod Irak bliver indledt. Som Forbundskansler Gerhard Schröder sagde forleden: *"Mellemøsten har brug for fred og ikke for en ny krig."*

I forhold til Irak skal den politiske løsning indebære, at den irakiske regering og irakiske oppositionsgrupper (ikke USA-støttede grupper) indleder en saglig politisk dialog. En dialog, der skal føre til en reel forsoningspolitik og demokratiske reformer i landet.

Hvad kan vi gøre for at stoppe USA's krig: Vi opfordrer den offentlige opinion i Danmark til at gøre det klart for regeringen, at USA's krig mod Irak er uretfærdig, og at prisen i menneskeliv bliver høj. En folkelig mobilisering mod krigen på arbejdspladser, i fagbevægelsen, på universiteter og ikke mindst i medierne er nødvendig.

Som Goethe engang sagde i sit valgprog:

"Verden går kun fremad på grund af dem, som gør modstand mod den."

INGEN KRIG MOD IRAK og NEJ TIL DANSK DELTAGELSE I KRIG.

LAD IRAK I FRED! OPHÆV SANKTIONERNE MOD IRAK NU!

JA TIL EN HUMAN OG SOLIDARISK VERDEN!

Da Fogh-regeringen kom til magten sidste efterår, lancerede de straks det forhadte deltidsdirektiv.

"Fagforeningerne skal ikke blande sig i, om medlemmerne må gå på deltid eller ej," udtalte beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen i begyndelsen af december sidste år.

Fint pakket ind som en ny "frihed" for arbejderne lancerede han og den nye regering forslaget. Men arbejderne gennemskuede den flotte indpakning, der indeholdt en lov, der ville medføre, at fuldtidsansatte skulle til at lide under den samme mangel på tryghed i ansættelsen, som deltidsansatte har.

Fagforeningerne, som Claus Hjort Frederiksen skældte så meget ud, løb regeringens ærinde ved at putte arbejdernes protester mod at blive gjort til kroniske daglejere i syltekrukken.

På Postterminalen i København vil denne lov nu ikke gøre nogen forskel. Vi er næsten alle daglejere i forvejen. Fuldtidsansættelse er omtrent lige så realistisk at opnå som at vinde 13 millioner i Lotto. Indtil for et par måneder siden havde vores nathold 2 fuldtidsansatte ud af ca. 35 personer. Dertil kommer 3 stykker, der er så privilegerede at have 36 timer om ugen, men de er omfattet af de samme rettigheder som andre deltidsansatte. Det vil sige, at man i princippet kan sætte dem ned i tid fra den ene dag til den anden. En kollega, der havde 30 timer om ugen, fik for nogle år siden lige pludselig et brev ind ad døren om, at hun var sat ned til 20 timer ved udgangen af måneden.

Lige præcis denne frygt lever vi alle med konstant. Det kan også ske for os andre. Ikke nødvendigvis, fordi de *ønsker* at sætte os ned i tid, men fordi de indimellem lægger tjenesterne om, og her kan hvem som helst, der er deltidsansat, komme i klemme.

Flere tjener kun til de faste udgif-

ter og lever så af det overarbejde, de kan få. Det går for det meste fint, men det giver også rig mulighed for arbejdsgiverne for at skrue op og ned for folks arbejdstid, som de nu lyster.

Peter og Marianne blev sat op fra 27,5 til 36 timer om ugen for nogle år siden med beskeden *"37 timers stillinger skal slås officielt op, så det kan I ikke få"*. Endnu er der dog ikke slået nogle fuldtidsstillinger op officielt, så Peter og Marianne venter stadig på den sidste time, de mangler i at få lidt mere tryghed i deres ansættelse. Når en fuldtidsansat er holdt op på vores nathold, er stillingen bare udgået eller forblevet ubesat.

Så meget større var frustrationen hos dem, da to personer fra den interne "Ønskebrønd" (en slags jobbørs) kom lige ind på holdet med 37 timer om ugen. Den ene kom endda kun fra en 28-timers stilling. Et par uger efter kom så dråben, der fik bægeret til at flyde over: To helt

nye folk, der blev ansat i sommers, fik udleveret et brev om, at de var sat op til fuld tid fra efterfølgende mandag.

Her havde Peter og Marianne ventet i 3-4 år og været skrevet op til en fuldtidsstilling. Vores arbejdsleder var på ferie, da det skete, men sendte straks en mail opad i systemet, da han kom tilbage og hørte om det. Tillidsmanden gjorde det samme. Til Peter gav han beskeden, at de havde gjort det for at holde på dem.

Ikke et ord om, at Peter og Marianne er blandt de mest stabile folk, der arbejder hurtigere end de fleste og har et sygefravær under gennemsnittet.

Peters og Mariannes ønske om at komme op på fuld tid er sendt opad i systemet og ligger hos chefen. Men mon ikke det ender med den sag som med arbejdernes protester mod deltidsloven: Den ryger i syltekrukken!

plp

Amerikanske havnearbejdere lockoutet: En kamp af principiel betydning

Skibene ligger stille i alle 29 havne på den amerikanske vestkyst. Siden lørdag har arbejdsgiverne lockoutet alle 11.000 havnearbejdere fra ILWU - International Longshore and Warehouse Union. Den amerikanske præsident har truet med at sætte militær ind i konflikten. International solidaritet er nødvendig.

I gennem lang tid har der været optræk til konflikt i de amerikanske havne. Præsident Bush har tidligere truet med at sætte militær ind til losning af skibene, hvis havnearbejderne, der også i USA har en tradition for stærk faglig kamp, gik i strejke. Men det var arbejdskøberne, der tog et dramatisk middel i brug, da de lockoutede alle 11.000 medlemmer af ILWU på den amerikanske vestkyst.

Generalsekretæren for det Internationale Transportarbejderforbund (ITF) David Cockroft betegner lockouten af fagforeningsmedlemmer som 'galsskab'. Han siger:

- Hvordan kan dette anti-fagforenings-tyranni overhovedet fremme bestræbelserne for at nå til en forhandlingsløsning? Historien viser, at forhandling med lås og kæder er den sidste måde, man kan opnå ro på i de økonomisk centrale amerikanske vestkysthavne.

For seks uger siden afholdt ITF kongres i Vancouver, hvor havnearbejdere og sømandsforbund fra hele verden forpligtede sig til at støtte ILWU og dens medlemmer i konflikten. Kees Marges, faglig sekretær i ITF, opfordrer nu til verdensomspændende praktisk solidaritet med de amerikanske havnearbejdere. Han beder alle havnearbejdere i verden om at gennemføre en arbejdsaktion efter reglerne:

- Vi behøver ikke en 24 timer, syv dage om ugen lang boykot. Hvis nogle få skibe forsinkes blot nogle få timer som følge af arbejdsaktion efter reglerne-

aktionen, kan vi ruinere hele systemet, siger han ifølge det internationale shippingblad Fairplay.

Konflikten koster amerikansk økonomi omkring otte milliarder kr. pr. dag, og i Danmark er regningen også ved at løbe op for aktionærerne i A.P. Møller, hvis selskab Maersk-Sealand var et af de rederier, der iværksatte lockouten i lørdags: Her er selskabets aktier dykket med næsten seks procent på Københavns Fondsbørs på grund af arbejdskonflikten.

Foreløbig har rederiet fem skibe hængende på reden efter en lock-out af havnearbejderne på USA's vestkyst. A.P. Møller har netop åbnet verdens største containerterminal i Los Angeles, den såkaldte Pier 400.

Selv en kortvarig konflikt vil løbe op i meget store summer. Fem dages lukning af de 29 havne på vestkysten vil koste USA's økonomi 4,7 mia. dollars (35 mia. kr.) Tilsammen håndterer de berørte havne halvdelen af USA's hav-baserede varetransport, bl.a. importen af biler, elektronik, tøj, husholdningsartikler og sportsudstyr. Flere grossister er begyndt at klage deres nød over udsigten til tabte fortjenester.

En mæglingskommission har opfordret ILWU og arbejdsgiverforeningen Pacific Maritime Association at drøfte en mulig regeringsmæglet løsning. Men da ILWU's fem-mands delegation ankom til mødet, opdagede den, at arbejdsgiverne havde medbragt pistolbevæbnede sikkerhedsfolk, og forlod det, før det kom i gang:

ILWU's internationale præsident Jim Spinosa kaldte det en 'horribel handling' fra arbejdsgivernes side:

- Det viser, hvordan de forholder sig til forhandlinger, i ly bag regeringen og væbnede bøller. PMA's lockout sætter en pistol for tindingen af den amerikanske økonomi - og nu går de i gang med at sigte på os med rigtige pistoler. Vi vil ikke lade os skræmme af den taktik, og vi vil aldrig nå en overenskomst, så længe PMA optræder, som om den

kan opnå en aftale med våben snarere end gennem forhandling.

De amerikanske medier kalder de hårdtarbejdende havnearbejdere i ILWU for 'højtlønnede' og 'forkælede'. Deres relativt høje lønninger er imidlertid resultat af en militant fagforeningspolitik gennem årene, bakket op af aktioner. Derfor søger arbejdskøberne og regeringen at knægte og smadre ILWU.

Bush-regeringen har åbent truet med at støtte arbejdsgiverne mod ILWU ved at anvende den arbejderfjendske Taft-Hartley-lovgivning mod fagforeningen og med at gennemføre en lovgivning, som begrænser ILWU's legale kollektive overenskomstrettigheder - og ved at true med at lade nationalgarden overtage havnene.

ILWU udtrykker særlig bekymring over, at regeringen bruger 11. september og de skærpede sikkerhedsforanstaltninger som påskud for at retfærdiggøre denne fagforeningsfjendske virksomhed.

De amerikanske havnearbejdere har brug for international støtte.

De skal have den!

SIDSTE NYT:

Efter 10 dage greb Bush-regeringen ind og beordrede arbejdet genoptaget de næste 80 dage med henvisning til, at den skadede den amerikanske økonomi.

Netop et sådant indgreb havde arbejdsgiverne spekuleret i: arbejderne skal vende tilbage under de hidtidige forhold.

Nej til krigen i Elfenbenskysten!

Udtalelse fra Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF)

Nej til imperialistisk indblanding! "Fransk Afrika" har lidt nok!

En ny krig ryster Elfenbenskysten og deler praktisk talt landet i to. Den har betydet hundredvis af døde og store ødelæggelser og har hovedsageligt ramt de fattigste dele af befolkningen.

Adskillige udenlandske tropper er blevet indsat, heriblandt flere hundrede franske soldater. For første gang siden Elfenbenskystens selvstændighed har amerikanske specialstyrker invaderet landet og har hermed udfordret den politik, som den franske imperialism i form af "beskyttet konkurrence" påtvinger sine afrikanske nykolonier.

USA's intervention er en del af den amerikanske politik med troppeindsættelser overalt i verden og bringer det afrikanske kontinent ind i det store spil, med destabilisering og nyopdeling af indflydelsessfærer, som forskellige imperialistiske magter spiller, og som begyndte med krigen mod Afghanistan og fortsætter med den bebudede krig mod Irak.

Laurent Gbagbos regime, svækket og afvist af en betydelig del af befolkningen, fordømmer et udenlandsk komplot mod landet og organiserer en jagt på udlændinge, der i stort antal bor i Elfenbenskysten. Denne racistiske politik, der i årevis er blevet praktiseret af alle Elfenbenskystens ledere, når de har været i vanskeligheder, fører hver gang til hundredvis af døde, bringer tusinder af familier i nød og øger på basis af etnicitet og religion splittelsen mellem befolkningsgrupper. En borgerkrig med blodige massakrer som i Rwanda svæver truende over et land, der ikke kan overleve uden millioner af udenlandske statsborgeres arbejde.

Gbagbo har villet udnytte forsøget på statskup til at skille sig af med sine værste modstandere. General Guieut og hans familie er blevet myrdet, og Alasane Ouattara, der er flygtet ind på den franske ambassade, beskyldes for at være hjernen bag kupforsøget.

Oprørets omfang og den lethed, hvormed oprørerne har opnået kontrol med en stor del af landet, illustrerer Gbagbo-regimets isolation. Samtidig synes dette forsøg på statskup at være uden "hoved" og med intet andet formål end at vælte Gbagbo.

Efter nogen tøven har den franske regering besluttet at forhindre kuppet ved at øge tilstedeværelsen af sine militære styrker, mens den søger en kompromisløsning med hjælp fra nabolandenes regeringer, et kompromis, hvis rækkevidde kan gå lige til en egentlig afsættelse af Gbagbo.

Vi fordømmer kupforsøget, der ikke vil føre til andet, end at én klike erstattes med en anden. Vi fordømmer de forsøg på destabilisering af Elfenbenskysten, der måtte komme fra nabolandene.

Vi fordømmer den racistiske kampagne med slagord om "ivorianskhed", som med hjælp fra myndighederne i Elfenbenskysten har foregået i årevis, og som udelukker store dele af befolkningen fra udøvelsen af deres politiske rettigheder og gør udenlandske statsborgere til syndebukke for alle kriser og problemer.

Vi fordømmer indblandingen fra imperialistiske magter, først og fremmest Frankrig, der – langt fra at bidrage til en demokratisk og fredelig løsning,

som vil være god for landene og folket – ikke gør andet end at skærpe spændingerne og kampene mellem klanerne.

Udover denne politiske krise eksisterer der også en økonomisk og social krise, der stammer fra de aldeles ulige bytteforhold, som de imperialistiske metropoler påtvinger de lande, som de behersker. Råstoffernes stadige prisfald, der organiseres af de multinationale handelsmonopoler, landbrugsselskaberne og de store mineselskaber, betyder, at de beherskede lande havner i depression. IMF's og Verdensbankens programmer for "strukturel tilpasning" i disse lande har som konsekvens, at landenes økonomier tvinges i knæ, og at deres befolkninger synker ned i armod.

Uden et brud med denne politik vil ingen regering kunne tilfredsstille de afrikanske folks legitime forhåbninger. Sammen må vi – folkene i såvel de imperialistiske som udbyttede lande – bekæmpe dette system baseret på udbytning, fattigdom og krig.

**"Fransk Afrika" har lidt nok!
Solidaritet med de afrikanske folk!**

**Frankrigs Kommunistiske
Arbejderparti (PCOF)**

1. oktober 2002

Ingen krig mod Irak

Demonstration og fredskoncert lørdag den 26. oktober 2002

**Kl. 11 ved USA's ambassade (Dag Hammarskjölds Allé 24, Østerbro)
Derfra demonstrationstog til Christiansborg**

Talere (foreløbig): **Lone Skov Al Aawssi**, Konservativt Folkeparti, **Saad Al-Zubeidi**, Den Irakiske Menneskerettighedsforening, **Bjørn Elmquist**, tdl. MF, Det Radikale Venstre, **Hardy Hansen**, tdl. forbundsformand, **Hind Al-Naimi Kjær**, Lad Iraks Folk Leve, **Thomas Koppel**, musiker, **Pernille Rosenkrantz-Theil**, MF, Enhedslisten, **Jan Øberg**, fredsforsker, TTF

**Kl. 14 ved Christiansborg:
Fredskoncert på initiativ af og bl.a. med
SAVAGE ROSE**

Arrangør: Initiativet 'Ingen krig mod Irak'

Amira Baraka:

Nogen sprængte Amerika i luften

Nogle stater i USA har en 'Poet Laureate', en æresdigter. For det meste er det et fint navn på et to-årigt legat. I New Jersey hedder 'statsdigteren' Amiri Baraka. I Danmark vil han være bedre kendt som LeRoi Jones, en af Back Power-bevægelsens store digternavne i 60erne.

Baraka skrev efter 11. september digtet 'Nogen sprængte Amerika i luften'. I september i år foretog han det ved en offentlig digtoplæsning. Reaktionen kom prompte: En pro-israelsk lobbyorganisation angreb ham for 'antisemitisme' og New Jerseys guvernør bad ham om selv at trække sig fra sin ærespost!

Baraka har i et fremragende svar meddelt at han ikke vil trække sig - og at kritikken er digtet er skudt helt ved siden af - et simpelt forsøg på karaktermord af en kritiker af USAs og Israels politik.

De siger det en terrorist,
en barbarisk
arabisk,
i Afghanistan
Det var ikke vores amerikanske terro-
rister
det var ikke Klanen eller Skinhoveder-
ne
eller dem som bomber niggere
kirker, eller lader os fylde Dødsgang-
en.
Det var ikke Trent Lott
Eller David Duke eller Guiliani
Eller Schundler eller Helms på vej ud

Det var ikke
den udklædte gonorré
sygdomme på det hvide lagen
som har myrdet sorte
terroriseret fornuft og sindets sundhed,
menneskene som flest, det er sagen

De siger (hvem siger?)
Hvem fører ordet
Hvem betaler dem
Hvem fortæller løgnene
Hvem er klædt ud
Hvem holdt slaverne
Hvem scorer kassen på Hr. Madsen

Hvem voksede sig fede af plantager
Hvem begik folkemord på indianere
Ville rasere den sorte nation

Hvem bor på Wall Street
plantage nr. 1
Hvem skærer nosserne af dig
Hvem voldtar din mor
Hvem lyncher din far

Hvem havde tjæren, hvem fik fjerene,
Hvem havde tændstikken, hvem
antændte bålene
Hvem dræbte og hyrede dræberne
Hvem sagde Gud er mig & var stadig
Djævelen

Hvem er kun de største
Hvem de mest gode
Hvem Jesus lig

Hvem skabte alting
Hvem er de smarteste
Hvem *the greatest*
Hvem de rigeste

Hvem siger du er grim og de-ser-
bedst-ud

Hvem definerer kunst
Hvem definerer videnskab

Hvem lavede bomberne
Hvem lavede bøsserne

Hvem købte slaverne, hvem solgte
dem

Hvem kaldte dig de navne
Hvem siger Dahmer ikke var gal

Hvem? Hvem? Hvem?

Hvem stjal Puerto Rico
Hvem stjal Vestindien, Filippinerne,
Manhattan
Australien og Hebriderne
Hvem påtvang kineserne opium

Hvem har de bygninger
Hvem har pengene
Hvem ler ad dig sammen med drenge-
ne
Hvem spærred dig inde
Hvem ejer aviserne

Hvem ejede slaveskibet
Hvem styrer hæren

Hvem den uægte præsident
Hvem herskeren
Hvem bankmanden

Hvem? Hvem? Hvem?

Hvem ejer minen
Hvem forgifter vinen
Hvem har brød
Hvem behøver fred
Hvem tror du behøver krig
Hvem ejer olien
Hvem daser i solen
Hvem sidder på jorden, i stolen
som ikke er en nigger
og er så stor at ingen stikker

Hvem ejer byen

Hvem ejer luften
Hvem ejer vandet

Hvem ejer din krybbe	Hvem den største bøddel	Hvem dræbte Huey Newton, Fred Hampton,
Hvem røver og stjæler og snyder og myrder	Hvem? Hvem? Hvem?	Medgar Evers, Mikey Smith, Walter Rodney,
og gør sandheden til løgne	Hvem ejer olien	Var det dem som prøvede at forgive Fidel
Hvem kalder dig støjende	Hvem vil have mere olie	Som prøvede at holde Vietnameserne Undertrykt
Hvem bor i det største hus	Hvem fortalte dig hvad du skulle tro som du senere fandt ud af var løgn	Hvem udlovede en dusør på Lenins hoved
Hvem begår den største forbrydelse	Hvem? Hvem? Hvem?	Hvem anbragte jøderne i ovne og hvem hjalp dem med det
Hvem kan altid få ferie og nydelse	Hvem fandt Bin Laden, måske det var Satan	Hvem sagde 'Amerika Først' og gav grønt lys for gule stjerner.
Hvem dræbte de fleste niggere	Hvem lønner CIA	Hvem dræbte Rosa Luxembourg, Liebknecht
Hvem dræbte de fleste jøder	Hvem vidste bomben ville springe	Hvem myrdede Rosenberg'erne og alle de gode mennesker der blev gjort kolde, tortureret, snigmyrdet, forsvundet
Hvem dræbte de fleste italienere	Hvem ved hvorfor terroristerne Lærte at flyve i Florida, San Diego	Hvem blev rig på Algeriet, Libyen, Haiti,
Hvem dræbte de fleste irere	Hvem ved hvorfor Fem Israelere filmede eksplosionen og fulgte fyrværkeriet og erosionen	Iran, Irak, Saudi, Kuwait, Libanon, Syrien, Ægypten, Jordan, Palæstina,
Hvem dræbte de fleste afrikanere	Hvem behøver fossilt brændstof når solen ikke går nogen steder	Hvem skar folks hænder af i Congo
Hvem dræbte de flest japanere	Hvem udsteder kreditkortene	Hvem opfandt Aids
Hvem dræbte de fleste latinoer	Hvem får de største skattelettelser	Hvem anbragte bakterierne i indianernes tæpper
Hvem? Hvem? Hvem?	Hvem udvandrede fra Konferencen Mod Racisme,	Hvem udtænkte 'Tårernes Spor'
Hvem ejer oceanet	Hvem dræbte Malcolm, Kennedy & hans bror	Hvem sprængte "Maine" i luften og startede den spansk-amerikanske krig
Hvem ejer flyvemaskinerne	Hvem dræbte dr. King. Hvem kunne tænke på en sådan ting?	Hvem fik Sharon tilbage til magten
Hvem ejer indkøbscentrene	Har de forbindelse til mordet på Lincoln.	Hvem bakkede op om Batista, Hitler, Bilbo,
Hvem ejer fjernsyn	Hvem invaderede Grenada	Chiang Kai-Shek
Hvem ejer radio	Hvem blev rig på apartheid	Hvem besluttede at det skulle være slut med <i>Affirmative Action</i>
Hvem ejer hvad end ikke vides at nogen ejer	Hvem holdt Irland som koloni	<i>Reconstruction, The New Deal, The New Frontier, The Great Society,</i>
Hvem ejer de ejere som ikke er de virkelige ejere	Hvem væltede Chile og Nicaragua senere	Hvem arbejder Tom Røvhul Clarence for
Hvem ejer forstæderne	Hvem dræbte David Sibeko, Chris Hani,	Hvis doo-doo kommer ud af oberstens mund,
Hvem malker byerne	de samme som dræbte Biko, Cabral, Neruda, Allende, Che Guevara, Sandino,	Hvem ved hvilken slags pizza er en Condoleeza
Hvem laver lovene	Hvem dræbte Kabila, dem som gjorde kål på Lumumba, Mondlane, Betty Shabazz, Die, Princess Die, Ralph Featherstone, Little Bobby	Hvem betaler Conelly for at være en neger af træ
Hvem gjorde Bush til præsident	Hvem er den største terrorist	Hvem udbetaler geniprisen til Homo Locus
Hvem tror sydstatsflaget skal blafre	Hvem forandrer bibelen	Subsidere
Hvem taler demokrati og lyver	Hvem dræbte de fleste folk	
Hvem er Uhyret i Afsløringene	Hvem gør mest ondt	
Hvem 666	Hvem synes ikke overlevelse er sundt	
Hvem ved hvem der bestemmer over Jesus liv og lemmer	Hvem har kolonier	
Hvem er Djævelen der hyler i det rigtige kor	Hvem stjal mest land	
Og blev rig af armensk folkemord	Hvem behersker verden	
Hvem er den største terrorist	Hvem siger Mig god men gør kun ondt	
Hvem forandrer bibelen		
Hvem dræbte de fleste folk		
Hvem gør mest ondt		
Hvem synes ikke overlevelse er sundt		
Hvem har kolonier		
Hvem stjal mest land		
Hvem behersker verden		
Hvem siger Mig god men gør kun ondt		

Hvem væltede Nkrumah, Bishop,
 Hvem forgive Robeson,
 Hvem prøver at fængsle DuBois
 Hvem fælder Rap Jamil al Amin på
 falske beviser, hvem Rosenberg'er-
 ne,
 Garvey,
 The Scottsboro Boys,
 The Hollywood Ten

Hvem antændte Rigsdagsbranden

Hvem vidste at World Trade Center
 ville blive bombet
 Hvem sagde til 4.000 israelske ansatte
 ved Twin Towers
 at de skulle blive hjemme den dag
 Hvorfor holdt Sharon sig væk?

Hvem? Hvem? Hvem?
 Who? Who? Who?

Ved Uglens eksplosion siger avisen
 kunne djævelens ansigt ses

Hvem tjener penge på krig
 Hvem spinder guld på frygt og løgne
 Hvem ønsker verden som den er
 Hvem vil have at verden skal beherskes
 af imperialisme og national
 undertrykkelse og terror vold, og sult
 og fattigdom.

Hvem er Helvedes hersker?
 Hvem er den mægtigste

Hvem ved du har nogensinde
 set Gud?

Men alle har set
 Djævelen.

Som en ugle der eksploderer
 i dit liv i din hjerne i dig selv
 som en ugle som kender djævelen
 hele natten, hele dagen, hvis du lytter,
 som en ugle
 der eksploderer i ild. Vi hører spørgs-
 mål rejse sig
 i en forfærdelig ildstråle som en gal
 hunds fløjte.

Som helvedsildens sure bræk
 Hvem og hvem og WHO who who
 Dem, Deeeeeeem og
 Deeeeeeemmm!

Oversat af Kommunistisk Politik
 Copyright (c) 2001 Amiri Baraka.

Bush-doktrinen – National Security Strategy

Af Dorte Grenaa

*For nogle uger siden
 udgave Bush-regeringen et
 32-siders dokument:
 National Security Strategy.
 Det blev straks betegnet
 som Bush-doktrinen. Eller
 Manifestet for et
 verdensdiktatur.*

Lige nu har verden et problem. Det har et navn: USA. USA's terrorkrig. Det sagde den norske fredsforsker Johan Galtung på NGO-forummet her under sidste weekends ASEM-EU-topmøde.

For få dage siden, den 20. september, offentliggjorde New York Times Bush nye doktrin *National Security Strategy*.

Hvis man vil vide noget om hvor terrorkrigen bevæger sig hen, så er det nøje og konkret beskrevet i Bushs sikkerheds doktrin – eller *Manifestet for et verdensdiktatur*, som en australsk journalist rammende har kaldt den.

Hvis man vil vide noget om de muligheder Bush-administrationen ser i 11. september for USA's position på verdensplan, så er det nøje og konkret beskrevet.

Hvis man vil vide noget om, hvad Bush-administrationen mener med terror, hvad indholdet i deres terrorkrig er, med hvilke midler den skal føres, af hvem og med hvilket formål, så er det nøje og konkret beskrevet der.

Doktrinen slår fast, at fordi USA er verdens stærkeste supermagt - økonomisk, militært og politisk - så har de ret til at gå militært ind hvor som helst i verden, hvor de mener deres interesser kunne blive truet. Forebyggende krig og militære aktioner. Udenom og på trods af alle internationale aftaler. **Uden nogen som helst argumentation, bevis eller grund skal USA kunne angribe en hvilken som helst anden suveræn stat, organisation eller befolkning.** Erklære og gennemføre krig – uden at stå til ansvar for nogen eller noget – andet end hensynet til deres egne interesser.

Uden nogen som helst anden grund end at sikre egne interesser kræver USA ret til at udskifte andre suveræne stater regeringer og indsætte deres egne lydregimer. De kræver tilsidesættelse af alle former for menneskerettigheder, internationale og nationale aftaler og lovgivning om retsprincipper, når det gælder forfølgelsen, udsendelse af arrestordre og udlevering til hemmelige amerikanske militærdømstole af statsborgere i og udenfor USA - alene på mistanken om at de kunne være fjender af USA.

Hvis nogen af os her ville påstå, at det var hvad der lå i den såkaldte "krig mod terror", ville vedkommende blive utvivlsomt blive mødt med påstanden om, at "det bare var den sædvanlige anti-amerikanske propaganda". Nu står det sort på hvidt i Bush's National Security Strategy

Det er ikke et *worst-case* scenario. Det er ikke et mareridt, der måske vil komme. Det er dyb alvor og en beskrivelse af den realpolitik vi lever i lige nu – og hvis det står til Bush doktrinen i mange år fremover.

"Økonomisk globalisering og militarisme – to parallelle processer for et totalt verdensherredømme"

Sådan kaldte Helene Bank, rådgiver ved Diakonhjemmets Centre for Partnership in Development, de globale processer, som USA står i centrum for i et foredrag på en antikrigskonference i Oslo i marts i år. Hun sagde bl.a.:

"Kritikere af militarismen og den økonomiske globalisering ser disse to

processer i sammenhæng:

når økonomiske interesser knyttet til ressourcer bliver grundlag for militær intervention fra stormagterne, når fredsaftaler efter interventionene indeholder politiske forpligtelser sådan at den nye ledelse bindes til at privatisere ressourcer og åbne sine markeder, og når WTO til slut udvikler aftaler som binder politiske og økonomiske virkemidler – liberalisering for al fremtid.

Men også magthaverne har flere tanker i hovedet på en gang, selv om vi nogle gange kan forledes til at tro, at de ikke ser sammenhængen. Forskellen er, at mens kritikerne prøver at vise sammenhængene, har magten interesse i at holde temaerne adskilt. ”

Det er slående, når man læser Bush-doktrinen, hvor meget og hvor direkte det siges, at *USAs nationale sikkerhedsinteresse består i fri adgang til det globale marked. At Verdensbanken og den Internationale Valutafonds gennemførelse af den nyliberalistiske markedsøkonomi overalt gøres lig med USA's og nationale regeringers "fredsbevarende" indsats.*

I foråret udsendte den internationale anti-globaliseringsbevægelse (de sociale bevægelser) fra deres møde i Porto Alegre en appel: **Modstand mod nyliberalisme, krig og militarisme - for fred og social retfærdighed.** Heri hedder det bl.a:

”Siden ”krigen mod terror” blev erklæret for et år siden har vi oplevet en krig mod Afghanistan, hvis resultat indtil nu har været lidelser for det afghanske folk, borgerkrig, indsættelse af en marionetregering, med ministre direkte hentet fra US olieselskaber og en militær besættelse af landet.

Vi har set Indien og Pakistan førte jordens og deres egne befolkninger nærmere til kernevåbenkonflikt end nogensinde siden oktober 1962 som en direkte konsekvens af amerikanske krav om ubegrænset ret til at forfølge og dræbe terrorister eller at angribe lande som beskytter dem, baseret på en ensidig beslutning uden at konsultere FN, uden domstolsafgørelse, eller fremlæggelse af kendsgerninger som grundlag for påstanden om at dets sigte er terrorister og begrænset til disse.”

I terrorkrigens navn har USA krævet fredsforhandlingerne på Filippinerne

Bush-doktrinen

Citater fra National Security Strategy

”Det 20. århundredes store kampe mellem frihed og totalitarisme endte med en afgørende sejr for frihedens kræfter - - og en enkelt og bestandig model for national succes: frihed, demokrati og fri foretagsomhed ('free enterprise')”

”I dag har USA en position med en militær styrke uden sidestykke og stor økonomisk og politisk indflydelse . . . Ved at gøre verden mere sikker, tillader vi verdens folk at forbedre deres egne liv. Vi vil forsvare denne retfærdige fred mod trusler fra terrorister og tyranner. Vi vil bevare freden ved at bygge gode forbindelser mellem stormagterne. Vi vil udvide freden ved at opmuntre til fri og åbne samfund på alle kontinenter.”

”Krigen mod verdensomspændende terrorister er et globalt forehavende af ubestemt varighed. Amerika vil hjælpe nationer som har behov for vores assistance med at bekæmpe terror. Og Amerika vil drage nationer, som er kompromitterede af terror, til regnskab – fordi terrorens allierede er civilisationens fjender.”

”Dette er også en mulighedernes tid for Amerika. Vi vil arbejde for at omsætte dette moment med indflydelse til årtier med fred, velstand og frihed. USA's nationale sikkerhedsstrategi vil være baseret på en distinkt amerikansk internationalisme, der afspejler foreningen af vores værdier og vores nationale interesser”.

”Krigen mod global terrorisme er forskellig fra enhver anden krig i vores historie. Den vil blive udkæmpet på mange fronter imod en særlig flygtig fjende over en udstrakt tidshorison. Fremskridt vil komme ved en stadig ophobning af succes'er – nogle synlige, andre usynlige.”

”Nye dødelige udfordringer er kommet fra slyngelstater og terrorister. Ingen af disse nutidige trusler matcher den rene ødelæggelseskraft, som Sov-

jetunionen rettede mod os. Men disse nye modstanderes natur og motiver og deres opsathed på at opnå ødelæggelseskræfter, som hidtil har været forbeholdt verdens stærkeste stater, og den større sandsynlighed for, at de vil benytte masseødelæggelsesvåben imod os, gør nutidens sikkerhedssituation mere kompleks og farlig.

”USA har længe forbeholdt sig muligheden af forebyggelsesslag for at imødegå en betydelig trussel mod vores nationale sikkerhed. Jo større truslen er, jo større er risikoen ved passivitet – og jo mere presserende bliver det at tage forebyggende skridt for at forsvare os, selvom der råder usikkerhed om tid og sted for fjendens angreb. For at forebygge eller forhindre sådanne fjendtlige handlinger fra vore modstanderes side, vil USA om nødvendigt handle forebyggende.”

”En stærk verdensøkonomi øger vores nationale sikkerhed ved at fremme velstand og frihed i resten af verden. (...) Vi vil fremme økonomisk vækst og økonomisk frihed udenfor USA's kyster.”

”Tiden er kommet til at genbekræfte den amerikanske militærmagts afgørende rolle. Vi må opbygge og bevare vores forsvarsevne uden at kunne udfordres. Vores militærs topprioritet er at forsvare USA. For at gøre dette effektivt må vores militær

- * sikre vores allierede og venner
- * afskrække fra fremtidig militær konkurrence
- * afværge trusler mod amerikanske interesser, allierede og venner; og
- * afgørende besejre enhver modstander, såfremt afskrækkelse slår fejl.

Den amerikanske militærmagts enestående styrke, og dens faktiske tilstedeværelse, har opretholdt freden i nogle af verdens strategisk vigtigste regioner. Men de trusler og fjender vi står overfor ændrer sig, og det må vores styrker også.”

afbrudt og indsat amerikanske tropper mod hvad USA og Arroyo-regeringen betegner som terrorister med det formål i sidste ende at ramme ikke en fundamentalistisk gruppe, men hele den folkelige revolutionære bevægelse. I Latinamerika – Colombia, Peru, Ecuador – en tilsvarende optrapning

Vi har set USA give Israel frie hænder til ”i krigen mod terrorismens” navn til at gennemføre deres beskidte krig mod det palæstinensiske folk og dets legitime selvstyreorganer.

Og med dokumentet National Security Doctrin slår Bush fast, at en palæstinensisk stat kun kan komme på tale, hvis palæstinenserne vælger en anden ledelse, gennemfører en statsopbygning, reformer og en økonomi, der hviler på USA dikterede ny-liberalisme.

Terrorkrigen har bevæget sig hen hvor den har et navn: USA's terrorkrig.

FN må stoppe USA's krig

Hvis FN godtager USA Irak-krig har FN så ikke mistet sin troværdighed som fredsbevarende international organisation?

USA har ført en intensiv krigspropaganda for at terrorkrigens næste mål er et angreb på Irak. Bush har erklæret, at USA vil gennemføre et forebyggende militært angreb for at udskifte Saddam Huseins regime. Han vil sikre sig kontrollen i regionen og dens olie. I disse dage har Bush-administrationen stillet FN's sikkerhedsråd overfor et resolutionsforslag, der skal åbne en panservej til krigen.

Den tidligere amerikanske justistminister Ramsey Clark skrev i et brev til FN's generalsekretær d. 20 september 2002:

”Kære Generalsekretær Annan,

George Bush har til hensigt at invadere Irak medmindre han bliver bremsat af FN. Andre internationale organisationer ... deriblandt EU, Den Afrikanske Union, OAS, Den Arabiske Liga, endvidere lande der har været modige nok til at gøre indsigelse imod supermagts aggression, internationale fredsbevægelser, politiske ledere og den offentlige mening i selve USA ... må gøre deres indsats til gavn for freden. Hvis selv FN undlader at modsætte sig en amerikansk invasion af Irak, vil det miste sin ære, integritet og eksistensberettigelse. (...)

Et militært angreb på Irak er klart kriminelt; helt i modstrid med FN's befolkninger og deres påtrængende behov; uforvarsomt ud fra enhver juridisk eller moralsk begrundelse; irrationelt i lyset af kendsgerninger; ude af proportioner i forhold til eksisterende traktater vedrørende krig og vold; og et farligt eventyr, der indebærer risiko for vedvarende konflikt i hele regionen og videre langt ud i fremtiden. Den mest omhyggelige analyse må gennemføres til afklaring af hvorfor verden er genstand for sådanne trusler fra dets eneste supermagt, der så sikkert og betydningsfuldt kunne føre os ind på vejen til fred, og som grundlag for FN's bestræbelser på at undgå den menneskelige tragedie som et nyt omfattende angreb på Irak indebærer, og den kraftige tilskyndelse til gengældelsens terrorisme, som den ville skabe. (...)

George Bush proklamerer at Irak er en trussel mod FN's autoritet, mens de af USA påtvungne FN sanktioner fortsat giver anledning til en stigende dødsrate i den irakiske befolkning. Dødsfald forårsaget af sanktioner har ligget på folkemordsniveau i tolv år. Irak har ingen anden udvej end hjælpeløst at bønfalde

om at få gjort en ende på denne forbrydelse imod dets befolkning. FN's rolle i sanktionerne imod Irak kompromitterer og pletter FN's integritet og ære. Dette gør det så meget mere nødvendigt for FN nu at modsætte sig denne krig. (...)

Hvis George Bush får lov til at angribe Irak med eller uden godkendelse af FN vil han blive samfundets fjende nr. 1 (...) og FN selv vil blive værre end ubrugeligt, en medskyldig i krige, som det blev oprettet til at gøre en ende på. Verdens befolkninger vil da være nødt til af finde udveje til at begynde forfra, hvis de skal gøre sig håb om at gøre en ende på krigens svøbe.

Dette er et afgørende øjeblik for De Forenede Nationer. Vil det stå stærkt, uafhængigt og tro imod dets charter, international lov og grundlaget for dets eksistens, eller vil det underkaste sig tvangen fra en supermagt, der fører os imod en lovløs verden og lade krig imod civilisationens vugge ske upåtalte?”

Det kan næppe siges bedre og mere præcist.

Danmark skal arbejde mod krigen og for fred.

Og den danske regering stillet med Irak-krigen overfor valget krig eller fred?

Som den forrige regerings Rasmussen har også den nuværende statsminister Fogh Rasmussen straks erklæret sig parat til at kaste Danmark ind på USA side i en krig mod Irak.

På Venstres landsmøde sidste søndag d. 22. september udtalte Fogh, at Danmark er klar til krig med Irak, hvis Irak ikke samarbejder med FN.

”Vi skal give freden en chance. Men jeg vil sige det helt klart. Nu er grænsen nået”.

Der er to ting, der har været kendetegnende for den parlamentariske debat om dansk krigsdeltagelse i denne terrorkrig. Folketingsmedlemmerne holder kæft. De lader som om krigen ikke eksisterer, den diskuteres ikke, er ikke på dagsorden. Hvor mange folketingspolitikere kender I, der offentligt har taget stilling til, at Danmark er i krig og om Danmark skal gå i krig med Irak?

Imens kan to på hinanden følgende statsministre indenfor et år erklære landet klar til krig og kaste landet ud i

Bush-doktrinen

Citater fra National Security Strategy

”Vi vil tage de nødvendige skridt for at sikre at vores bestræbelser for at opfylde vore globale sikkerhedsforpligtelser og beskytte amerikanere ikke besværes af muligheden af undersøgelser, forhør eller retsforfølgelse fra Den Internationale Straffedomstols (ICC) side, hvis jurisdiktion ikke gælder amerikanere og som vi ikke accep-

terer.”

”Når vi udøvdere vores ledelse vil vi respektere vore venners og partners værdier, bedømmelser og interesser. Men vi er fortsat parat til at handle alene når vores interesser og unikke forpligtelser kræver det”.

krig. Og Danmark er i dette øjeblik aktivt i krig i Afghanistan: Dag efter dag gennemføre danske F16-fly tungt lastede med bomber under amerikansk kommando det ene tog efter det andet over Afghanistan, fra en base i Kirgisistan.

Har terrorkrigen bevæget sig derhen, at krigsdeltagelse bare er noget, regeringen meddeler? Har sådanne regeringer og folketingsflertal ikke også mistet deres ære, integritet og eksistensberettigelse?

De danske regeringer har god grund til at skjule det fulde omfang af deres krigsdeltagelse. Befolkningen er imod.

Ifølge den seneste opinionsundersøgelse fra Megafon (21.09) støtter kun 35% at Danmark giver politisk eller militær støtte til USA's angreb på Irak. Mens 53% siger nej til militær støtte. I en lang række andre lande er tallene for opbakning til USA's krig endnu lavere.

Men Bush-doktrinen stiller alle verdens lande, og også Danmark, overfor valget – enten at blive en lydlig vasalstat eller sige fra overfor USA's krigspolitik og denne doktrins diktater.

Selvom USA erklærer at det til enhver tid vil gå i krig alene, hvis det bliver nødvendig. Så kan selv en supermagt af USA's størrelse ikke klare alle de krige og militære operationer, de har kørende verden over alene. De har brug for deres allieredes lufttrum, baser, soldater, militærudstyr, efterretninger og betaling af penge til krigens omkostninger.

Dansk krigsdeltagelse i Afghanistan-krigen skete både ved direkte overførsel af soldater og materiel til Afghanistan og ved afløsning af amerikanske og britiske tropper på Balkan, der så blev overflyttet til Afghanistankrigen. Derfor er kravet om nej til dansk krigsdeltagelse så vigtigt et led i at stoppe USA's terrorkrig – og det gælder både direkte og indirekte deltagelse.

NATOs rolle i terrorkrigen

Jeg vil rejse et særligt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om NATO og NATO's rolle i terrorkrigen. I Bush doktrinen står der:

‘Angrebene den 11. September var også et angreb på NATO, som NATO selv anerkendte, da det for første gang påkaldte sig selvforsvarsklausulen i artikel V. NATOs centrale opgave –

kollektivt forsvar af det transatlantiske forbund af demokratier – bliver stående, men NATO må udvikle nye strukturer og evner til at udfylde denne opgave under nye omstændigheder. NATO må udvikle sin kapacitet til med kort varsel at sende stærkt mobile specialstyrker på slagmarken, hvor der måtte være behov for dem for at besvare en trussel mod noget medlem af alliancen.

Alliancen må være i stand til at handle hvor som helst vores interesser trues, og skabe koalitioner under NATOs eget mandat, såvel som indgå i andre koalitioner med konkrete formål. For at opnå dette må vi

- * udvide NATO-medlemskabet til de demokratiske nationer, som er villige og i stand til at dele byrden ved at forsvare og fremme vores fælles interesser

- * sikre at NATOs militærstyrker kan yde tilstrækkelige bidrag til krigsførelsen i koalitionen krige

- * udvikle planlægningsprocesser som kan sikre at disse bidrag bliver til effektive multinationale kampstyrker

- * drage fordel af de store teknologiske og økonomiske muligheder for vores forsvarsudgifter så NATOs militærstyrker kan omdannes, så de kan dominere mulige aggressorer og formindske vores svage punkter

- * strømline og øge kommandostrukturernes fleksibilitet, så de kan imødekomme nye operative krav og de medfølgende krav om at uddanne, integrere og eksperimentere med nye sammensætninger af styrkerne; og

- * opretholde evnen til at arbejde og kæmpe sammen som allierede også når vi gennemfører de nødvendige skridt for at omdanne og modernisere vores styrker.

Hvis det lykkes NATO at gennemføre disse forandringer, vil belønningen blive et partnerskab som er lige så centralt for dets medlemsstaters sikkerhed og interesser som det var under Den kolde krig. Vi vil opretholde et fælles perspektiv på truslerne mod vores samfund og forbedre vores evne til fælles aktion til forsvar for vores nationer og deres interesser. Samtidig hilser vi vores europæiske allieredes bestræbelser på at skabe en større fælles udenrigspolitisk og militær identitet med EU, og vi forpligter os til tætte rådslagninger for at sikre at disse udviklinger går i spænd

med NATO. Vi har ikke råd til at miste denne mulighed for bedre at forberede den transatlantiske familie af demokratier på de uforordringer, som vil komme.’

USA's tilbud til en lille følgagtig allieret som Danmark er følgende: Hop med på vores permanente krigsvogn, betal til den og stil jeres soldater til rådighed for vores globale krig. Så får I lov til at leve, og måske nogle krummer af kagen.

Hvis ikke I vil leve som vasalstat – har I ingen eksistensberettigelse!

Det betyder permanent oprustning og permanent nedskæring af de sociale budgetter. Det betyder evig Fogh.

Det amerikanske diktat om NATOs udvikling er én stor grund til at sætte kampen mod NATO og for dansk udtræden centralt på den fredspolitiske dagsorden. Uden følgagtige 'partnere', 'allierede' og 'venner' kan USA nemlig ikke gennemføre sin strategi for permanent verdensherredømme.

* * *

For Bush-regeringen er alting et redskab til at sikre USA's verdensherredømme: FN, WTO, Verdensbanken, Valutafonden – og NATO.

USA definerer selv sin position: Det er verdens eneste supermagt. Og verdens leder. Punktum. Den tåler ikke rivaler. Punktum. Den tåler ikke modstand eller udfordring af dens ledelse.

Den definerer selv fjenderne. Den tillader sig at føre evig krig. Den giver sig ret til at angribe hvor som helst og når som helst og hvem som helst.

Og den sætter sig selv over al international ret: Der gælder en standard for USA og ikke mindst dets militær – en anden for alle andre. Den Internationale Straffedomstol er den hævet over. Verden tolkes, beslutes og dikteres af USA.

Et sådant arrogant og krigerisk supermagtshovmod har verden kun set en gang før: Det var Hitlers.

Bush-doktrinen er en fascistisk krigserklæring mod alle demokratiske og progressive kræfter i verden, de rige røvhullers doktrin for evig krig mod verdens fattige.

Dette er en delvist omarbejdet udgave af første del af Dorte Grenås oplæg på Fredskonferencen i København den 28.-29. september

STOP ISRAELS KRIGSFORBRYDELSE MOD DET PALÆSTINENSISKE FOLK

Udtalelse vedtaget på Boykot Israel-Kampagnens landstræf Odense d. 28.9.02

Den israelske besættelsesmagts statsterror mod det palæstinensiske folk har nået et næsten ufatteligt kynisk omfang af forbrydelser. Et helt folk holdes fængslet og ydmyges hver eneste dag, og nedskydninger og likvideringer af bl.a. børn og unge hører til dagens orden.

Det seneste angreb på det palæstinensiske selvstyres hovedkvarter og den reelle fængsling og omringning af Arafat, palæstinenserens valgte leder, må fordømmes af alle fredselkende mennesker.

Jenin-massakren tilbage i april var et andet beskæmmende kapitel i Sharons synderegister. En forbrydelse, der aldrig blev undersøgt af FN på grund af Israels sabotage. Bushs efterfølgende erklæring om Sharon som "en fredens mand" er uhyrlig og tankevækkende.

To års palæstinensisk intifada/oprør, med fortsat og udbygget israelsk besættelse på trods af konventioner og FN-resolutioner, har vist, at det palæstinensiske folk ikke vil leve som undersåtter i deres eget land.

For hver dag der går sætter Israel sig mere og mere ud over alle konventioner, menneskerettigheder og FN-reso-

lutioner. Allersenest, resolutionen hvor Israel blev pålagt at trække sig tilbage fra palæstinenserens hovedkvarter.

Vi deler med bekymring den hasteadvarelse, som 100 israelske akademikere netop er kommet med om "indikationer på, at 'krigsrøgen' fra et eventuelt amerikansk angreb på Irak kunne tænkes udnyttet af den israelske regering til en etnisk udrensning af palæstinenserne i stor skala, både på de besatte områder og blandt palæstinensere i Israel".

Vi opfordrer forbrugere til at lægge pres på Danmarks to supermarkedskæder COOP Danmark (som FDB er medejer af) og Dansk Supermarked (som bl.a. A. P. Møller er medejer af) for at få dem til at boykotte israelske varer.

Vi tager afstand fra, at dansk våbenindustri, som Terma er en del af, deltager i besættelsen og bekæmpelsen af det palæstinensiske folk med udstyr til de amerikanske producerede F16-jagere, og kræver, at den danske regering og folketing omgående sætter en stopper for denne eksport til militær aggression.

Imod alle menneskerettigheder og konventioner bemærker vi, at Group 4 Falck Danmark deltager i besættelsen

og bærer våben for Israel i de illegale besættelser, som udbygges hver eneste dag. Besættelsernes udbygning viser, at Israel aldrig trækker sig frivilligt ud af de besatte områder. Vi kræver, at den danske regering og folketinget stopper for denne støtte til besættelserne. Vi opfordrer til boykot af Falck Danmark.

Israels handlinger må få konsekvenser i form af sanktioner. Israel må isoleres på alle områder, sådan som det umenneskelige Sydafrika under apartheid-tiden blev det. Handelsmæssigt, økonomisk, politisk og diplomatisk. Dette må gælde, indtil Israel trækker sig ud fra de besatte områder og anerkender palæstinenserens nationale rettigheder.

Boykot Israel-Kampagnen vil i tiden fremover fortsætte sit bredt anlagte arbejde for at skabe en folkelig opbakning bag kravet om at boykotte Israel. At udvikle kampagnen i bredden, så stadig flere enkeltpersoner og organisationer inddrages, er en vigtig aktuel udfordring.

ISRAEL UD AF DE BESATTE OMRÅDER - NU

Hasteadvarelse:

Israelske planer om forbrydelser mod menneskeheden

I nedenstående opråb appellerer 100 israelske akademikere om verdens opmærksomhed vedr. risikoen for en etnisk udrensning i stor skala i ly af en krig mod Irak

Vi, medlemmer af det akademiske samfund i Israel, er forfærdede over USA's opbygning af aggression mod Irak og over den israelske ledelses entusiastiske støtte til den.

Vi er dybt bekymrede over indikationer på, at "krigsrøgen" kunne udnyttes af den israelske regering til at begå yderligere forbrydelser mod det palæstinensiske folk, og til en etnisk udrensning i stor skala.

Den israelske regeringskoalition inkluderer partier, der promoverer "transfer" - "forflyttelse" - af den

palæstinensiske befolkning som en løsning på, hvad de kalder "det demografiske problem".

Politikere citeres regelmæssigt citeret i medierne for forslag om tvangsudrivelse, senest medlemmerne af Knesset [parlamentet, o.a.] Michael Kleiner og Benny Elon, refereret på Yediot Ahronots hjemmeside den 19. september 2002. I et nyligt interview i Ha'aretz beskrev hærchefen Moshe Ya'alon palæstinenserne som en "kræftlignende manifestation" og sammenlignede de militære aktioner i de besatte områder med "kemoterapi", samtidig med at han antydede, at en mere radikal "behandling" kan være nødvendig.

Premierminister Sharon har bakket op om disse "realitetsvurderinger". Den

stadig kraftigere racistiske demagogi omkring de palæstinensiske borgere i Israel kan være en indikation af omfanget af de forbrydelser, som muligvis er under overvejelse.

Vi opfordrer det internationale samfund til at være meget opmærksomme på begivenheder, som udspiller sig i Israel og på de besatte territorier, og at gøre det fuldstændig klart, at forbrydelser mod menneskeheden ikke vil blive tolereret, og at der bliver taget konkret skridt til at hindre sådanne forbrydelser i at finde sted.

*Oversat fra engelsk hpj
Underskriverne den 23. sept. 2002,
om morgenen, godt 100 navne på israelske akademikere*

Økonomisk indsamling - igen og igen

Endnu en gang samler Kommunistisk Politik ind.

Der mangler konstant penge i kassen meldes der fra de økonomiansvarlige. Det er ligesom om vi har hørt det før. Ja det er faktisk noget der sker indtil flere gange hvert år og det samme gælder jo forresten også mange andre blade.

Det kan heller ikke være anderledes: Kommunistisk Politik er ikke et blad, der skal tjenes penge på. Det er et blad, der skal formidle viden, der ikke kommer frem andre steder i den danske presse og det er et blad der skal formidle Arbejderpartiet Kommunisternes syn på dagens Danmark og verdenssituationen. Til hvem? Til alle der har brug for den viden, dvs. alle undtagen dem der sidder på flæsket. Altså til alle dem, der ikke har for meget at rutte med.

I det blad du sidder med er der indlagt et girokort. Det er nemt at overse og der kommer mange af den slags ind ad døren. Det er bare ikke et ligegyldigt girokort. Det er ved at bruge det du kan være med til at sørge for, at bladet kan komme ud til flere og flere, du kan være med til at forbedre den tekniske kvalitet af bladet og vigtigst af alt: du kan være med til at sikre de journalistiske kræfter, der kan skrive bladet.

Vi ved at mange af vores læsere kun har en ringe SU eller bistandshjælp at tage af. Derfor husk at alle beløb, små eller store regnes med.

Der er også andet du kan gøre for at styrke bladets økonomi og udbredelse:

- Brug tilbuddet om 5 numre for 25 kr til at forære et abonnement til en du kender. Det er en lille gave, men den har en stor værdi.

- Spred tilbuddet på biblioteker og andre steder. Ring til Københavns bogbutik torsdag eftermiddag, så sender vi dig nogen tilbudssedler.

- Giv en hånd med i den lokale bogbutik en time eller to om ugen, så er der andre, der får mere tid til at skrive, trykke og distribuere bladet.

- Send oplysninger til redaktionen om lokale nyheder. Hvad sker der? Hvem kan man ringe til og høre nærmere?

- Giv et tilsagn om et fast månedligt

bidrag det næste år, så får du tilsendt 12 girokort til betalingerne.

Ene kan vi knækkes sammen er vi stærke, det er jo et godt forslidt slogan fra arbejderbevægelsen. Det er der en del, der er ved at løbe fra. De siger: "Det er ikke vores opgave at tage os af undermineringen af arbejdsforholdene, når det skyldes ikke-overenskomstdækket arbejde". Tvangsarbejde til ringe lønninger er dog stadig en underminering af løn- og arbejdsforholdene på arbejdsmarkedet og krigmodstand er vel også et anliggende man skal stå sammen om?

Altså hvis vi står sammen om mange små kilder til økonomisk og politisk at styrke den kommunistiske presse, så bliver vi stærke.

GBe

Den soc. dem. virus

angriber sit offer uden nåde,
og formår at forvandle progressive og kampvillige enheder
til lallende og omtumlede
parlamentariske støtter til et kapitalistisk system,
som de i sagens natur
burde bekæmpe
og undergrave, som deres naturlige fjende.
- Denne virus har langsomt
men træfsikkert
gjort sit virke i det tidligere revolutionære,
- D.K.P. - M.L.

NB

Kommunistisk Politik

Abonnementstilbud

efterår 2002

*Gælder ikke nuværende
betalende abonnenter
gælder i perioden 1.9. - 3.11. 2002*

5 nr for 25 kr

Ja Tak _____

Navn _____

Adresse _____

Kuponen indsendes til
Kommunistisk Politik
Willemoesgade 58E
2100 København Ø

OKTOBER BOGBUTIK

København

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

35 43 49 50

Åbningstid: Tirsdag 13-17.30

Torsdag 13-17.00

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid: Hverdag 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid: Man, ons, fre 14-17.00

Med åben pande

- Om lægningen handler slet ikke om de ledige. Deres rettigheder er blevet beskåret, og der er blevet målrettet arbejdsgivernes interesser, hvilket hele tiden har været regeringens hensigt.

Således udtalte Ole Jensen, formanden for pædagogmedhjælpernes a-kasse, kort tid efter, at det i mandags var en kendsgerning, at det var lykkedes VK-regeringen at strikke et reaktionært, bredt arbejdsmarkedsforlig sammen med support fra Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og Det radikale Venstre.

Regeringen har grund til at bryste sig over såvel indhold som bredden af forliget.

Med bredden har VK-regeringen slået hul på påstanden om, at de fører blokpolitik. Samtidigt har Socialdemokratiet afgivet flere signaler: Dansk Folkeparti er blevet stuerene, den kommende finanslov vil ikke møde principiel modstand fra det reformistiske parti, og frem for alt – og ros for det – har de åbent bekendt kulør i deres såkaldte modstand til den borgerlige regering.

De fleste danske arbejdere vil naturligt nok spørge, hvad nyt der er i det? – Og det er der ganske rigtigt ikke noget indholdsmæssigt nyt i. Socialdemokratiet førte i de ni forgangne år, som leder af regeringsmagten, en EU-liberaliseringspolitik, der var de borgerlige værdige. Alligevel er det til gavn for forståelsen af den politiske virkelighed, at SD toner rent flag.

Derfor er det også naturligt for det kongelige danske Socialdemokrati at lægge navn og stemmer til det reaktionære overgreb på alle arbejdsløse, som forliget er et udtryk for. Liberalismen og monopolkapitalen har minsandten gode politiske vilkår i det EU-tilpassede danske Folketing i øjeblikket.

Staten vil med reformen spare op

De store oratoriske bevægelser, som dele af den etablerede fagbevægelse fremkom med, da det gjaldt de overenskomstdækkede ved angrebet på deltidsloven og varslede angreb på eksklusivparagrafferne, må nu omsættes til handling efter angrebet på de allersvagest stillede: De udstødte. Det var på det fundament, at fagbevægelsen rejste sig for mere end et århundrede siden

Faglig kommentar

mod en milliard kroner, som skal betales af dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere! Hvor mange af disse kroner havner i kapitalens lommer i form af erhvervstilskud? Hvor mange havner i krigsindustriens eller ”krigs”ministeriets lommer til forberedelse af de kommende krige mod de islamiske samfund, som er et dække for kampen om olie, indflydelsessfærer og magt.

Forligets kendsgerninger er, at det er samfundets allerlaveste, der skal holde for! Kontanthjælpsmodtagere fratages 1.250 kr. om måneden! For et ægtepar i denne ulykkelige situation er det 2.500 kr. mindre af en indkomst, der i forvejen ikke forslår!

Dagpengemodtagere skal jages ud af systemet med en personlig heksejagt, hvor de minimum hvert kvartal skal begrunde deres ”syge påstand” om, hvorfor de endnu ikke – i konkurrence med hundredtusinder andre ledige – stadig ikke har fundet et andet arbejde.

Optakten til forliget har været en meget lang mytedannelse om, at der under det danske ”velfærdssamfund” ligger en ældrebombe. Samfundet vil mangle arbejdskraft, når vores kommende ældre skal pensioneres, lyder påstanden. Det var også Socialdemokratiets påstand, da Nyrup – trods løfter og garantier om det modsatte – forringede efterlønnen.

Faktum er, at der i dag står en lille million erhvervsaktive personer udenfor det danske arbejdsmarked: svarende til ca. 30 pct. af den samlede arbejdsstyrke!

VK-regeringens egen målsætning for de næste otte år er at skabe 87.000 nye arbejdspladser. Nyrup-regeringen havde en ti-årig målsætning for 100.000 nye arbejdspladser. Begge regeringer har beskåret antallet af arbejdspladser i det offentlige med titusinder. Begge regeringer stiller ingen krav til det private erhvervsliv. Begge regeringer ser stiltiende på, at monopolerne nedlægger fabrikker og fyrer én bloc!

Den modstand, der skal ydes, ligger i hænderne på arbejderklassen. Det gælder de arbejdende, dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne i forenet front. Her har de mange nydannede lokale tillidsmandsnetværk en funktion og et ansvar.

De store oratoriske bevægelser, som dele af den etablerede fagbevægelse fremkom med, da det gjaldt de overenskomstdækkede ved angrebet på deltidsloven og varslede angreb på eksklusivparagrafferne, må nu omsættes til handling efter angrebet på de allersvagest stillede: De udstødte.

Det var på det fundament, at fagbevægelsen rejste sig for mere end et århundrede siden.

Socialdemokratiet har bekendt kulør. Nu kan der kæmpes med åben pande!